

3. พวกเจ้าจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมา แก่พวกเจ้าจากพระเจ้าของพวกเจ้าเถิด และอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คุ่มครองใด ๆ¹ อื่นจากพระองค์ ส่วนน้อยจากพวกเจ้าเท่านั้นที่จะรำลึก²

اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا
مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مِمَّا تَدَّكُرُونَ ﴿٧﴾

4. และก็เมื่อเมืองแล้วที่เราได้ทำลายมัน³ โดยที่การลงโทษของเราได้มายังเมืองนั้น ในยามค่ำคืนหรือในขณะที่พวกเขานอนพักผ่อนในเวลาบ่าย

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا
أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٨﴾

5. มิปรากฏว่า พวกเขาวินวอนขออื่นใดขณะที่การลงโทษของเราได้มายังพวกเขา นอกจากการที่พวกเขากล่าว (สารภาพ) ว่า แท้จริงพวกข้าพระองค์เป็นผู้อธรรม

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا
إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩﴾

6. แน่นอนเราจะถามบรรดาผู้ที่ถูกส่งรอลงไปยังพวกเขา⁴ และแน่นอน เราจะถามบรรดา รอลงลทั้งหลายด้วย⁵

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠﴾

¹ ความจริงผู้คุ่มครองนั้นเมืองเดียวเท่านั้นคืออัลลอฮ์ แต่ด้วยความเขลาของมนุษย์จึงได้ถือเอาสิ่งนั้นบ้าง ผู้หนึ่งบ้างเป็นผู้คุ่มครอง ซึ่งเป็นการงมงายและถือเป็นการผิดมหันต์ ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงได้บัญญัติห้ามไว้ และความที่ว่า จงอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้คุ่มครองใด ๆ นั้น คืออย่าได้ปฏิบัติตามกลุ่มชนผู้งมงายที่ยึดถือสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้คุ่มครองอื่นจากอัลลอฮ์

² คือรำลึกถึงโองการของอัลลอฮ์ที่ได้ชี้แจงแนวทางที่ถูกต้องให้

³ หมายถึงทำลายชาวเมืองเพราะความต้อร้ายของพวกเขาที่ไม่ยอมศรัทธาต่ออรอลของพระองค์ และคำว่า ก็เมืองแล้วนั้นหมายถึง มากมายหลายเมืองแล้ว

⁴ คือถามว่าได้ตอบรับคำเชิญชวนของอรอลประการใดบ้าง และเมื่อตอบรับแล้วได้ให้ความสำคัญต่อบัญญัติของอัลลอฮ์อย่างไร

⁵ และถามบรรดารอลว่าได้ปฏิบัติหน้าที่แห่งการประกาศศาสนาประการใดบ้าง และได้ผลอย่างไร ความจริงเรื่องเหล่านี้อยู่ในความรู้ของอัลลอฮ์โดยหมดสิ้นแล้ว ดังนั้นที่พระองค์จะทรงถาม จึงมิใช่เพื่อต้องการรู้หากแต่เพื่อให้บรรดารอลและประชาชาติที่ได้รับเชิญชวนได้ตระหนักถึงหน้าที่ของตน เพราะแต่ละฝ่ายจะต้องถูกสอบสวน

7. แน่หนอนเราจะนำความรู้มาเล่าให้พวกเขา ฟัง¹ และเราไม่เคยหายไปไหน²

8. และการซึ่งในวันนั้น³ เป็นความจริง ดั่งนั้น ผู้ใดที่ตราซุของเขานัก⁴ ชนเหล่านี้แหละคือ ผู้ที่ได้รับความสำเร็จ

9. และผู้ใดที่ตราซุของเขเบา⁵ ชนเหล่านี้แหละ คือผู้ที่ก่อความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง เนื่องจากการที่พวกเขาไม่ได้ให้ความเป็นธรรม แก่บรรดาโองการของเรา⁶

10. และแท้จริงนั้น เราได้ให้พวกเจ้ามีที่พำนัก อยู่ในผืนแผ่นดิน และเราได้ให้มีขึ้นแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาเครื่องยังชีพในผืนแผ่นดินนั้น ส่วน น้อยของพวกเจ้าเท่านั้นที่ชอบคุณ

11. และแท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้า⁷ แล้วเรา ได้ให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง⁸ แล้วเราได้กล่าวแก่

فَلَنَنْصُنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾

وَالْوَزْنَ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

¹ คือความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างรอซูลของพระองค์ และประชาชาติที่ถูกเชิญชวนให้ศรัทธา

² คือพระองค์ทรงรู้ทรงเห็นในทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์กระทำกันอยู่ประหนึ่งว่าพระองค์อยู่ร่วมด้วยแก่ทุกคนโดยมิได้หายไปไหน

³ คือซึ่งความดีและความชั่ว

⁴ หมายถึงมีคุณความดีมาก เนื่องจากศรัทธาต่อพระองค์ และปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์

⁵ คือไม่มีความดีที่ควรได้รับการเห็นชอบเนื่องจากเขาปฏิเสธศรัทธา และดำเนินชีวิตไปตามอารมณ์

⁶ คือปฏิเสธโองการของเราด้วยความยะโส ปราศจากการพิจารณาโดยด่องแท้

⁷ หมายถึงนะบีอาดัมเพราะการบังเกิดนะบีอาดัมก็คือการบังเกิดพวกเจ้านั้นเอง เนื่องจากพวกเจ้านั้น มาจากนะบีอาดัม

⁸ คือต่อมาก็ได้ทรงให้พวกเจ้าสืบเชื้อสายจากนะบีอาดัมโดยให้พวกเจ้าเป็นรูปร่างขึ้นในครรภ์ของพระนางเฮวาวู และในครรภ์ของผู้เป็นมารดาสืบต่อมา

มลาอิกะฮ์ว่า จงสูด¹แก่ออาดัมเถิด แล้วพวกเขาก็สูดกัน นอกจากอิบลิส² เท่านั้น มิปรากฏว่ามันอยู่ในหมู่ผู้สูด

12. พระองค์ตรัสว่า อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้เจ้าสูด ขณะที่ข้าได้ใช้เจ้า มันกล่าวว่า ข้าพระองค์ดีกว่าเขา โดยที่พระองค์ทรงบังเกิดข้าพระองค์จากไฟ และได้บังเกิดเขาจากดิน

13. พระองค์ตรัสว่า จงลงจากสวน³ นั้นไปเสีย ไม่สมควรแก่เจ้าที่จะทำโอหังในนั้น จงออกไปให้พ้น แท้จริงเจ้านั้นอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อย⁴

14. มันกล่าวว่า โปรดผ่อนผันข้าพระองค์จนถึงวันที่พวกเขา⁵ ถูกให้พินาศด้วยเถิด

15. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ที่ได้รับการผ่อนผัน

16. มันกล่าวว่า ด้วยเหตุที่พระองค์ได้ทรงให้ข้าพระองค์ตกอยู่ในความหลงผิด⁶ แน่นอน ข้าพระองค์จะนั่งขวางกั้นพวกเขา⁷ ซึ่งทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

أَسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿٧٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٧٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٧٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٧٥﴾

قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٧٦﴾

¹ คำว่า สูด ตามความหมายทางภาษานั้นคือการก้มค่านับเพื่อแสดงการเคารพนบ และการกราบลงบนพื้น ในการนี้จึงทำให้มี 2 ทรรศนะด้วยกันคือ ทรรศนะแรกนั้นถือเอาการก้มค่านับ เพราะถือว่าการกราบนั้นจะกระทำแก่เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น ส่วนอีกทรรศนะหนึ่งถือเอาการกราบลงบนพื้นโดยให้เหตุผลว่า การกราบนั้นถ้าเป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ให้กระทำแก่ผู้ใดก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดแต่อย่างใด

² อิบลิสมีชื่อมลาอิกะฮ์ หากแต่เป็นตนหนึ่งจากญิน

³ หมายถึงสวนสวรรค์ที่พระองค์ทรงให้ท่านนะบีอาดัมพำนักอยู่

⁴ คือเนื่องจากพระองค์จะทรงลงโทษมันที่ขัดคำสั่งของพระองค์

⁵ หมายถึงอาดัมและลูกหลานของท่าน

⁶ คือไม่ทรงอภัยโทษให้แก่มันและขับไล่มันให้ออกจากความกรุณาของพระองค์

⁷ หมายถึงทำหน้าที่ชักนำพวกเขาให้ออกจากทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

17. แล้วข้าพระองค์จะมายังพวกเขา จากเบื้องหน้าของพวกเขา และจากเบื้องหลังของพวกเขา และจากเบื้องขวาของพวกเขา และจากเบื้องซ้ายของพวกเขา และพระองค์จะไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขา¹ เป็นผู้ชอบคุณ

ثُمَّ لَا يَنْبَهُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ

وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُوا أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

18. พระองค์ตรัสว่า จงออกจากสวนนั้น² ไปในฐานเป็นผู้ถูกตีสอน และถูกขับไล่ ข้าสาบานว่า³ ผู้ใดในหมู่พวกเขาที่ปฏิบัติตามเจ้า ข้าจะบรรจงให้เต็มถันนม⁴ ทั้งจากพวกเจ้าด้วยทั้งหมด

فَالْأَخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

19. และพระองค์ตรัสว่า อาดัมเอ๋ย ทั้งเจ้าและคู่ครองของเจ้าจงอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด แล้วจงบริโภคน้ำ ที่ใดก็ได้ที่เจ้าทั้งสองประสงค์ และเจ้าทั้งสองอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่อธรรม

وَيَتَذَكَّرُونَ لِمَنْ كَانُوا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

وَيَتَذَكَّرُونَ لِمَنْ كَانُوا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. แล้วชัยฏอนก็ได้กระซิบกระซาบแก่ทั้งสองนั้น⁴ เพื่อที่จะเหยียดแกเขาทั้งสองซึ่งสิ่งที่ถูกปิดบัง

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

¹ หมายถึงการที่มันจะไขเล่ห์เพทุบายทุกอย่างที่จะจงใจให้มนุษย์กระทำความชั่วอันเป็นการฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา หรือปฏิเสธศรัทธาในพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นเชื้อเพลิงแห่งนรกเช่นเดียวกับมัน ทั้งนี้เป็นการแก้แค้นที่ทานนะบิอาดัมเป็นต้นเหตุให้มันได้รับความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์ ในการที่พระองค์ทรงแจ้งให้มนุษย์ทราบปฏิบัติการของมันนั้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้ตระหนักและระวังตัวไว้

² หมายถึงสวนสวรรค์ที่อัลลอฮ์ทรงให้มะนอาดัมและพระนางเฮวาอยู่ ความจริงมันมิได้รับอนุญาตให้เข้าไปอยู่ในสวนนั้น หากแต่มันเสียดลอดเข้าไปทำการหลอกลวงมะนอาดัมให้กระทำการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ แล้วพระองค์จึงได้ทรงขับไล่มันออก

³ คำว่า ข้าสาบาน นี่เป็นความหมายของ ลาม ที่อยู่ในคำว่า ละมัน เพราะลามนี้อยู่ในตำแหน่งคำสาบานโปรดดูใน อัล-มะรอฟี และใน อัล-ฮอวีย ทั้งหมด

⁴ คือกระซิบกระซาบแก่มะนอาดัมและพระนางเฮวาอยู่ ทั้งนี้หลังจากที่มันสามารถเข้าไปในสถานที่ที่พำนักของทานทั้งสอง

แก่เขาทั้งสองไว้¹ อันได้แก่สิ่งอันพึงละอาย² ของเขาทั้งสอง และมันได้กล่าวว่พระเจ้าของท่านทั้งสองมิได้ทรงหวงห้ามท่านทั้งสอง ซึ่งต้นไม้ต้นนี้ (เพราะอื่นใด) นอกจากการที่ท่านทั้งสองจะกลายเป็นมลาอิกะฮ์³ หรือไม่ก็กลายเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ที่ยั่งยืนอยู่ตลอดกาลเท่านั้น⁴

21. และมันได้สาบานแก่ทั้งสองนั้นว่าแท้จริงฉันอยู่ในพวกที่แนะนำท่านทั้งสอง⁵

22. แล้วมันก็ทำให้ทั้งสองนั้นตกอยู่ในสิ่งที่มันต้องการ⁶ อันเนื่องจากการหลอกลวง ครั้นเมื่อทั้งสองได้ลิ้มรสต้นไม้ต้นนั้นแล้ว⁷ สิ่งอันพึงละอายของเขาทั้งสอง⁸ ก็เผยให้ประจักษ์แก่เขาทั้งสองและเขาทั้งสองก็เริ่มปกปิดบั้น (ส่วนที่นำละอาย) ของเขาทั้งสองจากใบไม้แห่งสวนสวรรค์⁹ นั้น และพระเจ้าของเขาทั้งสองจึงได้

عَنْهُمَا مِنْ سُوءِ تَيْهَمَا وَقَالَ مَا هَكَذَا رَبُّكُمَا
عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكِينَ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٧﴾

وَقَسَمْتُ لَكُمْ أَنِّي لَنَاصِحٌ لَكُمْ ﴿٨﴾

فَدَلَّيْنِيمَا بِرُؤُوسِهِمَا إِذَا قَالَا الشَّجَرَةُ بَدَتْ لَهَا
سُوءُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٩﴾

¹ หมายถึงว่าทั้งสองนั้นแม้ว่าจะอยู่ในสภาพเปลือยกาย แต่ก็ไม่รู้สึกรู้สีกมีความละอายแต่อย่างใด เนื่องจากอัลลอฮ์ยังไม่ทรงเผยให้ทั้งสองได้ประจักษ์ซึ่งความละอาย ประหนึ่งว่าสิ่งที่นำละอายของทั้งสองนั้นถูกปกปิดอยู่

² หมายถึงอวัยวะเพศของทั้งสองอันถือเป็นสิ่งพึงละอาย

³ คือถ้าได้เข้าไปลิ้มรสต้นไม้ต้นนี้และบริโภคผลของมันแล้วท่านทั้งสองก็จะกลายเป็นมลาอิกะฮ์ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่น่ายินดี

⁴ คือถ้าไม่เป็นมลาอิกะฮ์ก็จะมีชีวิตตลอดกาลโดยไม่มีการตาย ทั้งหมดที่มันกล่าวนั้นเป็นการเสกสรรขึ้นทั้งสิ้น ไม่เป็นความจริงแต่ประการใด

⁵ คือเป็นผู้ปรารถนาดีจึงได้มาแนะนำท่านทั้งสอง

⁶ คือเห็นดีเห็นชอบตามคำหลอกลวงของมัน

⁷ หมายถึงลิ้มรสผลของมัน

⁸ คืออวัยวะเพศของเขาทั้งสองก็ถูกเผยให้ประจักษ์แก่เขาทั้งสองว่าเป็นสิ่งที่นำละอาย อันควรแก่การปกปิดเสียเพื่อมิให้ใครเห็น

⁹ คือเก็บใบไม้กลัดติดกัน แล้วปิดร่างกายส่วนที่นำละอายเสีย

เรียกเขาทั้งสอง (โดยกล่าวว่า) ข้ามิได้ห้ามเจ้าทั้งสองเกี่ยวกับต้นไม้ที่ดอกหรือ และข้ามิได้กล่าวแก่เจ้าทั้งสองดอกหรือว่า แท้จริงชัยฏอน¹ นั้นคือศัตรูที่ซัดแย้งแก่เจ้าทั้งสอง

23. เขาทั้งสองได้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกเขา ข้าพระองค์ พวกข้าพระองค์ได้อธรรมแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง และถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์และเอ็นดูเมตตาแก่ข้าพระองค์แล้ว แน่หนอนพวกข้าพระองค์ก็ต้องกลายเป็นพวกที่ขาดทุน

24. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงลง² กันไปโดยที่บางส่วนของพวกเจ้า³ คือ ศัตรูกับอีกบางส่วน และในแผ่นดินนั้นมีที่พำนัก และสิ่งอำนวยประโยชน์สำหรับพวกเจ้าจนถึงระยะเวลาหนึ่ง⁴

25. พระองค์ตรัสว่า ในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะมีชีวิตอยู่ และในแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะตาย และจากแผ่นดินนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกให้ออกมาอีก⁵

قَالَ رَبَّنَا ظَنَّمَا أَنْفُسَنَا إِنَّ لَنَا تَقَفِرًا وَتَرْحَمًا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَهَيْطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿١٥﴾

¹ คำว่าชัยฏอนนั้นเป็นฉายาของผู้ประพฤดิชั่ว และทำให้คนอื่นหลงผิดประพฤดิชั่วด้วย ในฐานะที่อิบลิสประพฤดิชั่วจึงถูกเรียกว่าชัยฏอน มิใช่เพียงอิบลิสเท่านั้น พวกพ้องของมันทั้งหมดก็ถูกเรียกว่าชัยฏอนด้วย แม้แต่มนุษย์ถ้าประพฤดิชั่วก็เรียกว่าชัยฏอนเหมือนกัน

² คือ อีลลฮฺทรงใช้ชะบืออาดัม, พระนางเฮวาฮฺ และอิบลิสให้ออกจากสวนสวรรค์ลงไปสู่โลก ส่วนที่ว่าจะลงมาด้วยวิธีใดนั้นเป็นการง่ายแก่พระองค์จะทรงให้ลงมา

³ หมายถึงลูกหลานของอาดัม และพวกพ้องของอิบลิสนั้นต่างเป็นศัตรูซึ่งกันและกันในการมีชีวิตอยู่ในโลก

⁴ คือจนกว่าจะสิ้นชีวิต

⁵ คือให้ออกมาจากดินในฐานะพื้นคินฮฺฟ

26. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย แท้จริงเราได้ให้ลงมาแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งเครื่องนุ่งห่ม¹ ที่ปกปิดสิ่งอันน่าละอายของพวกเจ้าและเครื่องนุ่งห่ม² ที่ให้ความสวยงาม³ และเครื่องนุ่งห่มแห่งความยำเกรง⁴ นั่นคือสิ่งที่ดียิ่ง⁴ นั่นแหละคือส่วนหนึ่งจากบรรดาโองการของอัลลอฮ์ เพื่อว่าเขาเหล่านั้นจะได้รำลึก

27. ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย จงอย่าให้ชัยฏอนหลอกลวงพวกเจ้า เช่นเดียวกับที่มันได้ให้พ่อแม่ของพวกเจ้า⁵ ออกจากสวนสวรรค์มาแล้ว โดยที่มันได้ถอดเครื่องนุ่งห่ม⁶ ของเขาทั้งสอง

يٰٓبَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُؤَيِّنُ سَوَاءَ رِبِّكَمُ
وَرِيشًا وَّيَلْبَسُهُ لَفِي خَيْرٍ ۗ ذٰلِكَ مِّنْ آيٰتِ
اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٧﴾

يٰٓبَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَا آخَرَجَ
آبَوٰكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا

¹ หมายถึงปัจจัยที่จะนำมาใช้ประกอบเป็นเครื่องนุ่งห่ม แต่ที่ใช้ถ้อยคำว่า เครื่องนุ่งห่ม นั้นคำนึงถึงการที่จะได้นำปัจจัยเหล่านั้นมาประกอบให้เป็นรูปสำเร็จ และเมื่อได้ประกอบเป็นเครื่องนุ่งห่มแล้ว เราก็มืดได้อย่างถูกต้องว่าเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้มา

² ความหมายนี้แปลจากคำว่า ริชุน ความเต็มแปลว่า ชนบท โดยที่ชนบทได้ห่มห่อหุ้มให้มีความสวยงาม จึงนิยมเอาคำนี้มาใช้แทน เครื่องแต่งกายที่สวยงาม

³ หมายถึงการอิหมาน และการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา เพราะผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวนั้นย่อมเป็นผู้ที่น่ารัก น่านับถือ เปรียบเสมือนผู้แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่สะอาดและสวยงาม เจริญตาเจริญใจ

⁴ คือดียิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มอื่น ๆ

อนึ่ง การที่อัลลอฮ์ทรงระบุไว้ ให้มะบิอาดัมอยู่ในแผ่นดินเป็นการชี้ชัดว่าในตอนแรกนั้นอาดัมมิได้อยู่ในแผ่นดิน ถ้าสมมุติว่าสวนที่ท่านมะบิอาดัมพำนักอยู่ในตอนแรกเป็นสวนที่อยู่ในโลกนี้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องระบุที่ใหม่ที่ทรงให้มะบิอาดัมอยู่ว่าเป็นแผ่นดิน เพราะขณะที่อยู่ในสวนนั้นก็อยู่ในแผ่นดินแล้ว ดังนั้นการระบุแผ่นดินอันเป็นที่อยู่ใหม่ของมะบิอาดัมจึงเป็นหลักฐานยืนยันว่า สวนที่ท่านมะบิอาดัมอยู่ในตอนเริ่มแรกนั้นหาใช่ในโลกนี้ไม่

⁵ หมายถึงท่านมะบิอาดัม และพระนางเฮวาฮฺ

⁶ คือเป็นการเปรียบเทียบผู้ที่ยังไม่รู้สึกละอายในสภาพที่เปลือยกายอยู่ เป็นว่าประหนึ่งคนที่สวมเครื่องนุ่งห่มกระนั้น ต่อเมื่อได้รับริโคศผลไม้ที่ต้องห้ามเข้าไปเนื่องจากการหลอกลวงของชัยฏอน จึงทำให้รู้สึกละอายที่เปลือยกายอยู่ ในการนี้จึงประหนึ่งว่าชัยฏอนได้ถอดเครื่องนุ่งห่มของท่านทั้งสอง

ออกเพื่อที่จะให้เขาทั้งสองเห็นสิ่งที่น่าละอาย¹ ของเขาทั้งสอง แท้จริงทั้งมันและเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าไม่เห็นพวกมัน แท้จริงเราได้ให้บรรดาชัยฏอนเป็นเพื่อนกับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

28. และเมื่อพวกเขากระทำสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ² พวกเขา ก็กล่าวว่า พวกเราได้พบเห็นบรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยกระทำมา และอัลลอฮ์ก็ทรงใช้พวกเราให้กระทำมันด้วย³ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงใช้ให้กระทำความชั่วช้าน่ารังเกียจดอก พวกท่านจะกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ

29. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พระเจ้าของฉันได้ทรงสั่งให้มีความยุติธรรม และพวกเจ้าจงผินให้ตรงซึ่งไบหน่า⁴ ของพวกเจ้า ณ ทุก ๆ มัสยิดและจงวิงวอนต่อพระองค์ในฐานะผู้มอบการออบาอะฮ์ทั้งหลายต่อพระองค์โดยบริสุทธิ์ใจ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้า แต่แรกนั้น พวกเจ้าก็จะกลับไป⁵

سَوَاءٌ يَحْمِلُ إِنَّهُمْ يَرْزُقُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرْوَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾

وَإِذَا قَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أُمَّرُنَا يَا قُلِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٧٩﴾

¹ คือเห็นอวัยวะเพศเปลือยเปล่าซึ่งเป็นสิ่งที่น่าละอาย

² เช่นการเปลือยกายเดินเวียนรอบกะอฺบะฮ์ เป็นต้น

³ หมายความว่า การที่พวกเขากระทำกันอยู่โดยที่อัลลอฮ์มิได้ทรงลงโทษพวกเขาเช่นนั้นแสดงว่าเขาทำถูกต้องและอัลลอฮ์ทรงใช้ให้พวกเขาทำ

⁴ หมายถึงจิตใจด้วย ในทำนองเดียวกับคำว่ามุ่งหน้าไป หมายถึงจิตใจมุ่งด้วย ดังนั้นคำว่า จงให้เที่ยงตรงซึ่งไบหน่า นั้นจึงหมายถึงให้ทั้งไบหน่าและจิตใจมุ่งสู่อัลลอฮ์โดยเที่ยงตรงขณะประกอบออบาอะฮ์ในทุกมัสยิด

⁵ คือกลับไปหาอัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์

30. พวกหนึ่งพระองค์ทรงแนะนำให้¹ และอีกพวกหนึ่งสมควรแก่พวกเขาแล้วซึ่งการหลงผิด² แท้จริงพวกเขาได้ยึดเอาบรรดาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครอง³ อื่นจากอัลลอฮ์ และพวกเขาคิดว่าพวกเขาคือผู้ที่ได้รับคำแนะนำ

31. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย จงเอา⁴ เครื่องประดับกาย⁵ ของพวกเจ้า ณ ทุกมัสยิด และจงกินและจงดื่ม และจงอย่าฟุ่มเฟือย แท้จริงพระองค์ไม่ชอบบรรดาผู้ที่ฟุ่มเฟือย

32. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย⁶ จากอัลลอฮ์ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์ และบรรดาสິงตี⁷ จากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา⁸ ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา) โดยเฉพาะ⁹ ในวันกียามะฮ์ ในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกลงโองการทั้งหลายแก่ผู้ที่⁹

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

¹ หมายถึงพวกนั้นรับคำแนะนำแห่งนะบีของอัลลอฮ์

² เพราะพวกเขาคืออันไม่ยอมศรัทธาค่อนนะบีของพระองค์

³ ด้วยเหตุนี้จึงสมควรแล้วที่อยู่ในความหลงผิด เพราะชัยฏอนไม่ใช่ผู้คุ้มครอง หากแต่เป็นผู้ชักนำให้หลงผิด เมื่อพวกเขาเอาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครอง พวกเขา ก็ย่อมไปสู่ทางที่หลงผิดโดยไม่มีปัญหา

⁴ คือให้ถือปฏิบัติเป็นเงื่อนไข

⁵ หมายถึงการสวมเครื่องนุ่งห่มให้เรียบร้อยขณะภาวนาและละหมาดและขณะไปมัสยิดทุก ๆ มัสยิด

⁶ หมายถึงเครื่องแต่งตัวเพื่อให้มีสภาพเรียบร้อย ไม่เป็นที่รังเกียจแก่ผู้คนที่ร่วมอยู่ด้วยหรือผ่านพบเห็น

⁷ และผู้ที่ไม่ศรัทธาด้วย

⁸ คือในวันปรโลกนั้น จะได้แก่ผู้ที่ศรัทธาโดยเฉพาะคนปฏิเสธศรัทธาจะไม่มีส่วนได้เลย

⁹ คือด้วยการใช้สติปัญญา และยอมรับความจริง

33. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามฉันทันั้น คือบรรดาสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ¹ ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมัน และสิ่งที่ไม่เปิดเผย และสิ่งที่ เป็นบาป² และการช่มเหรงรังแกโดยไม่เป็นธรรม³ และการที่พวกเจ้าให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงประทานหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่สิ่งนั้น⁴ และการที่พวกเจ้ากล่าวให้ร้าย⁵ แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้

34. และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้นมีการกำหนดเวลาหนึ่ง⁶ ครั้นเมื่อกำหนดเวลาของพวกเขามาแล้ว พวกเขาจะขอให้ล่าช้าไปสักชั่วโมงหนึ่งก็ไม่ได้ และจะขอให้เร็วไป (สักชั่วโมงหนึ่ง) ก็ไม่ได้

35. ลูกหลานอาดัมเอ๋ย ถ้ามีบรรดาราอูสในหมู่พวกเจ้ามายังพวกเจ้า โดยบอกเล่าโองการของข้าแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่ย้ำเกรงและปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَّ اللَّهُ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

يَبْنَئِي آدَمَ إِيمَانًا بِرُسُلِنَا وَمَنْ يَفْضُلْ
عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا مِنْ أَنْتَعَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

¹ เช่นการทำชินา การช่มชินชาเรา การฆ่ากัน และการปล้นจี้ เป็นต้น

² คือการฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาโดยทั่วไป

³ คำว่า โดยไม่เป็นธรรม นั้นเป็นการย่ำค่าที่ว่า การช่มเหรงรังแก

⁴ คือมิได้ทรงมีหลักฐานยืนยันว่าสิ่งนั้นเป็นภาคีกับพระองค์ ที่กล่าวเช่นนี้เพียงเพื่อแสดงว่าพวกเขากระทำด้วยพลการเท่านั้น ความจริงแล้วไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีแก่พระองค์ทั้งสิ้น

⁵ คืออุตริกรทำสิ่งหนึ่งใดขึ้น แล้วอ้างว่าเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ ปฏิบัติการดังกล่าวนี้ถือเป็นการให้ร้ายแก่พระองค์

⁶ คือกำหนดเวลาแห่งการมีเกียรติและไร้เกียรติ และกำหนดเวลาแห่งการสิ้นสุดแห่งประชาชาตินั้น ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของพระองค์

36. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และแสดงโอหังต่อโองการเหล่านั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรกโดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٦٦﴾

37. แล้วผู้ใดเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือปฏิเสธบรรดาโองการของพระองค์¹ ชนเหล่านี้แหละส่วนของพวกเขาที่ถูกกำหนดไว้² ก็จะได้แก่พวกเขา จนกว่าบรรดาทูตของเราที่จะเอาชีวิตของพวกเขาได้มายังพวกเขาโดยกล่าวว่า ไหนเล่าสิ่ง³ ที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ พวกเขา ก็กล่าวว่า เขาเหล่านั้นได้หายหน้าไปจากเรา เสียแล้ว และพวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวพวกเขาเองว่า พวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۗ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمُ نَصِيبُهُم مِّنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَاشْهَدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

38. พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเข้าไปในหมู่ประชาชาติที่ได้ล่วงลับมาก่อนพวกเจ้าทั้งที่เป็นญิน (บังเกิดมาจากไฟ) และมนุษย์ ซึ่งอยู่ในไฟนรกนั้นเถิด ทุกครั้งที่ม็กลุ่มชนหนึ่งเข้าไป พวกเขาก็สาปแช่งพี่น้องของพวกเขา⁴ จนกระทั่ง

قَالَ أَدْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَمَنَّتْ أَخْبَهَا حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِبْنَهُمْ لِأَوْلَاهُمْ رَبَّنَا هَلْ هُوَ إِلَّا أَصْلُونَا فَنَأْتِيهِمْ عَدَا بَا ضِعْفًا

¹ กล่าวคือไม่มีใครอีกแล้วที่จะอธรรมยิ่งกว่า

² คือส่วนของเขาเกี่ยวกับปัจจัยยังชีพและอื่น ๆ ที่ถูกกำหนดไว้ให้แก่พวกเขาตามกฎหมายแห่งการกำหนดสภาวะก็จะให้แก่พวกเขา ทั้งนี้ตามกำลังความสามารถและความรู้ของพวกเขแต่ละคน

³ หมายถึงบรรดาเจว็ด กล่าวคือไหนเล่าบรรดาเจว็ดที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ โดยเข้าใจว่าเจว็ดเหล่านั้นจะให้ความช่วยเหลือได้

⁴ คือเมื่อได้เข้าไปพบพวกพ้องที่เชื่อถืออย่างเดียวกันก็รู้สึกโกรธเคืองและสาปแช่งพวกเขา ทั้งนี้เนื่องจากเข้าใจว่า เขาเหล่านั้นเองเป็นแบบฉบับอันเลวที่ทำให้พวกเขาดำเนินตาม อันเป็นเหตุให้พวกเขาต้องเข้าสู่ไฟนรกด้วย อนึ่งคำว่า พี่น้อง นั้นหมายถึงบรรดาผู้ที่เชื่อถือและดำเนินชีวิตแบบเดียวกัน มีชีพพี่น้องพ้องแม่เดียวกันแต่อย่างไร

เมื่อพวกเขาได้ไปทันกันในไฟนรกนั้นทั้งหมด แล้ว กลุ่มหลังสุดของพวกเขา ก็กล่าวแก่กลุ่มแรกของพวกเขาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ชนเหล่านี้แหละได้ทำให้พวกข้าพระองค์หลงผิด ดังนั้นโปรดได้ทรงนำมาแก่พวกเขา ซึ่งการลงโทษ สองเท่าจากไฟนรกด้วยเถิด พระองค์ตรัสว่า แต่ละกลุ่มนั้นจะได้รับสองเท่า แต่ทว่า พวกเจ้าไม่รู้

39. และกลุ่มแรกของพวกเขา ได้กล่าวแก่กลุ่มหลังว่า พวกท่านไม่มีความดีเด่นใด ๆ เหนือพวกเรา ดังนั้นพวกท่านจงชิมการลงโทษเนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหากันไว้เถิด

40. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธอองการต่าง ๆ ของเรา และได้แสดงโอหังต่ออองการเหล่านั้น¹ บรรดาประตูแห่งฟากฟ้าจะไม่ถูกเปิดให้แก่พวกเขา² และพวกเขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ จนกว่าอูฐจะลอดเข้าไปในรูเข็มได้³ และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

وَقَالَتْ أُولَئِكَ لَأُخْرِنَهُمْ فَأَمَّا كَاتِبَاتُكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٠﴾

¹ คือเห็นว่าการศรัทธาต่ออองการเหล่านั้นจะทำให้พวกเขาต่ำต้อย

² คือในการที่วิญญานของพวกเขาจะถูกนำขึ้นไป

³ คือเป็นส่วนที่แฉ่งให้ทราบ ว่า พวกเขาจะต้องอยู่ในนรกตลอดกาล ไม่มีทางที่จะเข้าสวรรค์ได้ เพราะเงื่อนไขแห่งเวลาที่พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์นั้นคืออูฐสามารถลอดเข้ารูเข็มได้ และก็อูฐนั้นไม่มีทางที่จะลอดรูเข็มได้เป็นอันขาด อย่างไรก็ตามก็อดยำนี้อันที่อ้างว่าหากิพีระจะได้เข้าสวรรค์ นั้นได้อธิบายปิดเป็นอนว่าคือพวกเขาต้องถูกลงโทษก่อน ฎุรอานมะอฺญีต เล่มที่ 1 หน้าที่ 314 อายะฮ์ที่ 40

41. สำหรับพวกเขานั้น คือ ที่นอนจากนรก ญะอันหนัม และจากเบื้องบนของพวกเขานั้น มี สิ่งคลุมครอบอยู่¹ และในทำนองนั้นแหละเราจะตอบแทนลงโทษแก่บรรดาผู้อธรรม

42. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาและประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายนั้นเราไม่บังคับชีวิตใด นอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น² คนเหล่านี้แหละคือชาวสวรรค์ โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นชั่ววันรันดร์

43. และเราได้ถอนออก³ ซึ่งการผูกใจเจ็บที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา (คือชาวสวรรค์) โดยมีบรรดาแม่น้ำไหลอยู่ภายใต้พวกเขา⁴ และพวกเขาได้กล่าวว่าการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ผู้ทรงแนะนำพวกเราให้ได้รับสิ่งนี้⁵ และเชื่อว่าพวกเราจะได้รับคำแนะนำก็หาไม่ หากว่าอัลลอฮ์ไม่ทรงแนะนำแก่พวกเราแน่นอนบรรดารอซูลแห่งพระเจ้าของเรานั้นได้นำความจริงมา⁶ และพวกเราได้ถูกป่าวร้องว่า⁷

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ عَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَاللَّيْلِ ءَامِنُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ
لَا تَكُلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ يُجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتْلُوا لَكُمْ الْجَنَّةَ
أَوْ رَتَّبُوهَا إِمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

¹ คือมีเปลวไฟลุกท่วมเขาอยู่ เหมือนสิ่งคลุมครอบเขา

² เป็นประโยคแทรก ทั้งนี้เพื่อแจ้งให้ทราบว่า แต่ละชีวิตนั้นจะไม่ถูกบังคับให้กระทำ นอกจากเท่าที่ชีวิตนั้นสามารถเท่านั้น

³ คือถอนออกจากผู้ที่เป็นชาวสวรรค์

⁴ คือสวนสวรรค์อันเป็นที่พำนักของพวกเขานั้น มีแม่น้ำไหลผ่าน คำว่า ไหลอยู่ภายใต้พวกเขา นั้นเนื่องจากพวกเขาพำนักอยู่สูงกว่าระดับพื้นของสวนสวรรค์ ในการนี้แม่น้ำจึงอยู่ในระดับต่ำกว่าพวกเขา

⁵ หมายถึงสวนสวรรค์

⁶ คือชาวสวรรค์ได้ปรารภกันว่าที่พวกเราได้เข้าสวรรค์นั้นก็เนื่องจากบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ได้นำความจริงจากพระองค์มาแจ้งแก่พวกเรา และพวกเรา ก็เชื่อ

⁷ คือขณะที่อยู่ในสวนสวรรค์

นั้นแหละคือสวนสวรรค์โดยที่พวกท่านได้รับ
มันไว้เป็นมรดก เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเคย
กระทำกันไว้

44. และชาวสวรรค์ได้ร้องเรียกชาวนรก¹ ว่า
แท้จริงพวกเราได้พบแล้วว่าสิ่งที่พระเจ้าของเรา
ได้สัญญาแก่เราไว้ นั้นเป็นความจริง และพวก
ท่านได้พบสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ทรง
สัญญาไว้เป็นความจริงใหม่ พวกเขากล่าวว่า
เป็นความจริง แล้วมีผู้ประกาศคนหนึ่งได้
ประกาศขึ้นในระหว่างพวกเขาว่า ซอลละฮฺนัด²
ของอัลลอฮฺจงมีแต่ผู้ธรรมทั้งหลายเถิด

45. คือบรรดาผู้ที่ขัดขวางทางของอัลลอฮฺและ
ปรารถนาให้ทางนั้นแคบแคว³ และต่อวันปรโลก
นั้นพวกเขาปฏิเสธศรัทธา

46. และระหว่างพวกเขา นั้นมีกำแพงกัน⁴
และบนส่วนสูงของกำแพงนั้นมีบรรดาชายกลุ่ม
หนึ่ง⁵ ซึ่งพวกเขารู้จัก (พวกนั้น⁶) ทั้งหมด

وَأَدَىٰ أَحْصَبُ الْجَنَّةِ النَّارَ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ فَأَذِنَ مَوْلَانَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿١٢﴾

وَبَيْنَهُمَا حِمَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ

¹ เป็นการชี้ให้เราทราบว่า ชาวสวรรค์และชาวนรกนั้นมองเห็นกัน ส่วนที่ว่าจะเห็นกันในรูปใดหรือ
วิธีไหนนั้น ย่อมเป็นไปได้ทั้งสิ้นในเดขานาภาพของอัลลอฮฺ

² อัล-ละฮฺนะฮฺ คือการขับไล่ให้ออกจากความกรุณาเมตตาของอัลลอฮฺ

³ คือปรารถนาที่จะให้คำแนะนำของอัลลอฮฺเป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ประทหนึ่งทางคดที่ไม่มีการปรารถนา
จะเห็น

⁴ คือระหว่างชาวสวรรค์และชาวนรกนั้นมีกำแพงกัน

⁵ อันได้แก่ผู้ที่ให้ออกภาพแก่อัลลอฮฺทั้งในฐานะผู้ทรงสร้างทรงบังเกิด และในฐานะผู้ทรงเป็นที่เคารพ
สักการะ แต่ทว่าพวกเขามีความดีและความชั่วเท่ากัน

⁶ เป็นข้อความที่ถูกละไว้ อันหมายถึงผู้คนอื่น ๆ ที่มีได้อยู่บนส่วนสูงของกำแพง กล่าวคือพวกเขารู้จักว่า
ใครเป็นชาวสวรรค์ และใครเป็นชาวนรก ทั้งนี้ด้วยเครื่องหมายที่ปรากฏในตัวของพวกเขา

ด้วยเครื่องหมาย¹ ของพวกเขา (ชาวสวรรค์) และพวกเขาได้เรียกชาวสวรรค์ (โดยกล่าวว่า) ขอความปลอดภัยจงมีแก่พวกท่านเกิดโดยที่พวกเขา² ยังมีได้เข้าสวนสวรรค์ ทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็ปรารถนาอย่างแรงกล้า

47. และเมื่อบรรดาสายตาของพวกเขา³ ถูกหันไปทางชาวนรก พวกเขาก็กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดอย่าได้ทรงให้พวกข้าพระองค์ร่วมอยู่กับกลุ่มผู้อธรรมเหล่านั้นเลย

48. และบรรดาผู้ที่อยู่บนส่วนสูงของกำแพงนั้น ได้ร้องเรียกชายกลุ่มหนึ่งซึ่งพวกเขารู้จักพวกนั้นได้ด้วยเครื่องหมาย⁴ ของพวกเขา (ชาวนรก) โดยกล่าวว่ามันย่อมไม่อำนวยประโยชน์แก่พวกท่านเลยซึ่งการสะสม⁵ (ทรัพย์) ของพวกท่าน และการที่พวกท่านหยิ่งโส

49. คนเหล่านี้ไซ้ใหม่⁶ คือผู้ที่พวกเขาได้สาบานไว้ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ได้แก่พวกเขาซึ่ง

لَتَدْخُلُوها وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٦٦﴾

﴿ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ وَالْوَالِيْنَ

لَا يُحْمَلْنَ مَعَهُمْ قَوْمًا ظَالِمِيْنَ ﴿٦٧﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِمَتِهِمْ

قَالُوا مَا آغَى عَنْكُمْ جَمْعَكُمْ وَمَا كُنْتُمْ

تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٨﴾

أَهْلًا وَلَا الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَنَا لَهُمْ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ

¹ หมายถึงลักษณะแห่งความปลื้มปิติยินดี และความเศร้าสลดเสียใจที่ปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขากล่าวคือรู้ว่าใครจะเป็นชาวสวรรค์และชาวนรก ทั้งนี้ก่อนที่พวกเขาจะเข้าสวรรค์

² คือพวกชาวสวรรค์

³ พวกที่อยู่บนกำแพง

⁴ คือร้องเรียกชายกลุ่มหนึ่งที่เป็นชาวนรก ซึ่งพวกเขาเคยรู้จักมาตั้งแต่ขณะที่อยู่ในโลก และที่พวกเขาได้นั้นก็ด้วยเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในตัวของพวกเขา

⁵ หมายถึงสะสมเงินทองและกำลังผู้คนด้วยความภาคภูมิใจและหยิ่งโส ขณะเดียวกันก็ถูกเหยียดหยามบรรดามุมีนที่อ่อนแอเพราะความยากจนของพวกเขา

⁶ คือบรรดาผู้ที่อยู่บนส่วนสูงของกำแพง หรืออัศฮฺญาละอะฮฺรอฟนั้นได้ไซ้ไปยังบรรดามุมีนที่เคยเป็นผู้อ่อนแอมาก่อนในโลก ซึ่งบัดนี้ได้กลายเป็นชาวสวรรค์ไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มชายที่ยี่โสดู โดยถามว่า คนเหล่านี้ไซ้ใหม่... คำถามดังกล่าวนี้เป็นการเตือนให้พวกเขารำลึกถึงความเลวร้ายที่พวกเขาเคยก่อขึ้นแก่ผู้อ่อนแอ แล้วมันกลายเป็นอย่างไร ใครเป็นผู้ที่ได้รับความเอ็นดูเมตตาจากอัลลอฮ์

ความเอ็นดูเมตตาใดๆ พวกเจ้าจงเข้าสวรรค์
กันเถิด¹ โดยปราศจากความกลัวใดๆ แก่
พวกเจ้า และทั้งพวกเจ้าก็จะไม่เสียใจ

50. และชาวนรกได้ร้องเรียกชาวสวรรค์ว่า
จงเทน้ำมาให้แก่พวกเราด้วยเถิด² หรือไม่มีสิ่งที่
อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน³
ด้วย เขาเหล่านั้นกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้
ทรงให้สิ่งทั้งสองนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่ผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาทั้งหลาย

51. คือบรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขา
เป็นสิ่งที่ให้ความเพลิดเพลิน และเป็นของเล่น
และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ก็只得หลอกลวง
พวกเขา⁴ ด้วย ดังนั้นวันนี้เราจะลืมหักพวกเขาบ้าง⁵
ดังที่พวกเขาได้ลืมหักการพบกับวันของพวกเขา⁶
และการที่พวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเขา⁷

ادخلوا الجنة لا خوف عليكم ولا أنْتَد
تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افْعُوا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَارِزِقْكُمْ اللهُ قَالُوا
إِنَّ اللهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَرَفْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَأَلْوِمْنَا سُنَّهْمُ
كَمَا نَسُوا الْآيَاتِ يَوْمَ هَذَا وَمَا كَانُوا
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

¹ และอัศฮาบูลอะอฺรอฟก็กล่าวใช้ให้บรรดาผู้อ่อนแอเข้าสวรรค์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มความอัปยศแก่กลุ่ม
ชาวที่เคยดูถูกพวกเขาให้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น มิใช่เป็นคำสั่งจริง ๆ ดอก เพราะพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะ
กระทำเช่นนั้นได้ มุฟซึลอิรฺบาช์ท่านกล่าวว่า ขณะที่สนทนากันนั้นชาวสวรรค์ได้เข้าอยู่ในสวรรค์แล้ว และ
ชาวนรกก็เข้าอยู่ในนรกแล้ว ส่วนอัศฮาบูลอะอฺรอฟนั้นยังอยู่บนส่วนสูงของกำแพงระหว่างสวรรค์
และนรก และการที่มีคำสั่งใช้ให้มุมีนที่เคยดูถูกหิมาเข้าสวรรค์นั้นเป็นการให้เกิดและยกย่อง
พวกเขา ทรรศนะดิงกล่าวนี้ระบุอยู่ในตัฟซีรตัยซีรุลกา รีมุเราะฮฺมานของท่านอัคฺบรเราะฮฺมานบิหนะ
ซีรอชีซะอฺดีย ส่วนท่านอะหมัดมุสตาฟา อัล-มารอซียซึ่งเป็นเจ้าของตัฟซีรอัลมารอซียนั้นมึทรรศนะ
ว่า คำสั่งให้เข้าสวรรค์นั้นคือคำสั่งของอัลลอฮ์ให้อัศฮาบูลอะอฺรอฟเข้าสวรรค์หลังจากที่ได้กักพวกเขาไว้บน
ส่วนสูงของกำแพง

² เพราะพวกเขาทำลึงกระหายน้ำเหลือเกินเนื่องจากความร้อนของไฟนรก

³ อันหมายถึงเครื่องดื่มอื่น ๆ นอกเหนือจากน้ำที่อัลลอฮ์ทรงให้แก่พวกเขา

⁴ คือหลอกลวงว่าชีวิตแบบเป็นอยู่นั้นเพียงโลกนี้เท่านั้น ส่วนที่ว่ามิวันปรโลกนั้นเป็นเรื่องไร้สาระ ด้วย
เหตุนี้พวกเขาจึงปฏิเสธศรัทธา และถือเอาศาสนาเป็นที่ล้อเลียนสร้างความสนุกสนานให้แก่พวกเขา

⁵ คือทำประหนึ่งไม่ได้ยินคำอ่อนวอนขอความกรุณาให้ผ่อนโทษแก่พวกเขา

⁶ คือวันกียามะฮ์ ซึ่งเป็นวันที่พวกเขาจะได้พบตามทีอัลลอฮ์ได้ทรงแจ้งให้ทราบ

⁷ คือลืมหักการลงโทษเนื่องในการที่พวกเขาปฏิเสธโองการของอัลลอฮ์

52. และแท้จริงนั้นเราได้นำคัมภีร์ฉบับหนึ่ง¹ มาให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งเราได้แจกแจงคัมภีร์นั้นด้วยความรอบรู้² ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อแนะนำ

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

53. เขาเหล่านั้นมิได้คอยอะไร³ นอกจากผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์นั้นเท่านั้น⁴ วันที่ผลสุดท้ายแห่งคัมภีร์จะมานั้น บรรดาผู้ที่ได้ลิ้มคัมภีร์มาก่อน⁵ จะกล่าวว่า แท้จริงบรรดาโรซูลแห่งพระเจ้าของเราได้นำความจริงมาแล้ว⁶ มีบรรดาผู้ที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเขาบ้างไหม ซึ่งพวกเขาจะได้ขอความช่วยเหลือให้แก่พวกเขาหรือไม่ก็ให้พวกเขาถูกนำกลับไปใหม่⁷ แล้วพวกเราก็จะได้ปฏิบัติอื่นจาก⁸ ที่พวกเราเคยปฏิบัติมา แน่หนอนพวกเขาได้ยังความขาดทุนให้แก่ตัวของพวกเขาเอง และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกนขึ้น⁹ นั้นได้หายหน้าจากพวกเขาไป¹⁰

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا نَأْوِيَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يُقُولُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِن شُعْمَاءَ فَيَسْأَلُونََنَا أَو نَنْزِلُ
فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَصَلَّىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْئُرُونَ ﴿٥٣﴾

¹ คือ อัล-กุรอาน

² คือความรอบรู้จากพระองค์

³ หมายถึงผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และผู้ศรัทธาที่ไม่ใส่ใจต่อบทบัญญัติของศาสนา

⁴ หมายถึงการตอบแทนลงโทษ

⁵ หมายถึงทั้งผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และผู้ศรัทธาที่ไม่ใส่ใจ

⁶ คือ แต่เราไม่ศรัทธา หรือศรัทธาแต่ไม่สนใจจะปฏิบัติตาม

⁷ คือถูกนำกลับไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อแก้ตัว

⁸ คือปฏิบัติสิ่งดีงามตามบัญญัติศาสนาอื่นจากความชั่วที่เราเคยปฏิบัติเนื่องจากความคืดองของเรา

⁹ คือเจว็ดที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นทำการเคารพสักการะอื่นจากอัลลฮ์

¹⁰ คือไม่มาปรากฏตัวเพื่อช่วยเหลือพวกเขาตามที่พวกเขาคาดคิดกัน

54. แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวันในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว¹ และทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ และบรรดาดวงดาวขึ้นโดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการ² ตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้เถิดว่าการสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น³ มหาบรียูทืออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

55. พวกเจ้าจงวิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเจ้าในสภาพต่อมตนและปกปิด⁴ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ที่ละเมิด

56. และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายไว้ในแผ่นดิน หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว⁵ และจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยความยำเกรง⁶

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ بَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ

¹ เป็นการแสดงให้เห็นว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นี้มีสภาพกลมซึ่งหมุนรอบตัวเองและหมุนรอบดวงอาทิตย์ อันทำให้เกิดกลางวันและกลางคืนขึ้น โดยที่กลางวันและกลางคืนมีสภาพประหนึ่งไล่ตามกันติด ๆ อย่างรวดเร็ว

² คือบริการแก่มนุษย์โดยไม่คิดค่าตอบแทน

³ คือไม่มีผู้ใดมีส่วนร่วมกับพระองค์

⁴ คือไม่เปิดเผยให้ใครรู้เห็น

⁵ หมายถึงปรับปรุงแก้ไขความประพฤติของมนุษย์จากชั่วให้เป็นดี ทั้งนี้ด้วยคำสอนของอัลลอฮ์ และแบบอย่างของท่านนะบีมุฮัมมัด การที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า ปรับปรุงแก้ไขแผ่นดิน นั้นเป็นการแจ้งให้ทราบถึงผลงานอันชั่วที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์ ดังนั้นการแก้ไขความเสียหายของแผ่นดิน จึงหมายถึงการแก้ไขและปรับปรุงความประพฤติของมนุษย์

⁶ คือยำเกรงว่า พระองค์จะไม่ทรงรับ ในการนี้จะช่วยให้มีการสำรวมมากยิ่งขึ้น

และความปรารถนาอันแรงกล้า¹ แท้จริงความ
เอ็นดูเมตตาของอัลลอฮ์นั้นใกล้กับผู้กระทำดี
ทั้งหลาย

57. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงส่งลมมาเป็น
ข่าวดีเบื้องหน้าความเอ็นดูเมตตา² ของพระองค์
จนกระทั่งเมื่อมันได้แบกเมฆ³ อันหนักอึ้งไว้
เราก็นำมันไป⁴ สู่มืองที่แห้งแล้ง แล้วเราก็ให้
น้ำหลั่งลงที่เมืองนั้น แล้วเราได้ให้ผลไม้ทุกชนิด
ออกมาด้วยน้ำนั้น ในทำนองนั้นแหละเราจะ
ให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วออกมา⁵ เพื่อว่าพวกเขา
จะได้รำลึก

58. และเมืองที่ดี⁶ นั้นพืชของมันจะงอกออกมา
ด้วยอนุมัติแห่งพระเจ้าของมัน และเมืองที่ไม่ดี
นั้นพืชของมันจะไม่ออก นอกจากในสภาพ
แกร็น⁷ ในทำนองนั้นแหละ เราจะแจกแจง
บรรดาโองการทั้งหลายแก่กลุ่มชนที่ชอบคุณ⁸

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَاتِ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۗ حَقَّ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا لِّمَا لَا سُقْتَهُ
لِبَلَدٍ مَّيْمَنٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
الشَّجَرَةِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتُونَ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾

وَالْبَلَدِ الطَّيِّبِ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي
حَبِطَ لَا يُخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَلِكَ نُصَرِّفُ
الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

¹ การวิงวอนขอของเขาเต็มไปด้วยความมั่นใจที่จะได้รับ

² หมายถึงฝน หนึ่งทุกครั้งที่จะมีฝนตกจะต้องมีลมพัดล่วงหน้ามาก่อนเพื่อเป็นสัญญาณให้ผู้คนทราบ อัน
นับเป็นความกรุณาอันสำคัญยิ่ง

³ คือได้พัดพาเมฆฝนมารวมกันไว้ในสภาพที่หนักอึ้งประหนึ่งแบกมันไว้

⁴ คือให้ลมหอบเมฆฝนนั้นไป

⁵ คือออกมาจากหลุมศพอย่างง่ายตายด้วยเสียงแตร เช่นเดียวกับได้ให้ผลไม้ ออกด้วยน้ำฝน

⁶ คือเมืองที่มีดินดี

⁷ คือไม่งอกเงยในสภาพที่สมบูรณ์เพราะขาดปุ๋ย และแม้จะออกผลก็ไม่ให้ประโยชน์อะไร

⁸ คือกลุ่มชนที่ใช้ปัญญาพิจารณาแล้วพวกเขาก็ทราบในความกรุณาของพระองค์ พวกเขาจึงเป็นกลุ่มชน
ที่ชอบคุณพระองค์

59. และแท้จริงเราได้ส่งนุญไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน

60. บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชาติของเขา ได้กล่าวว่า แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

61. เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน ไม่มี ความหลงผิดใดๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉัน คือ ทูตคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

62. โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันจะชี้แจงแนะนำให้แก่พวกท่าน และฉันรู้² จากอัลลอฮ์สิ่งที่พวกท่านไม่รู้

63. และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกท่านมายังพวกท่านโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อที่พวกท่านจะได้ยำเกรง และเพื่อว่าพวกท่านจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّبِعُونَ عِبَادًا
اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

قَالَ يَتَّبِعُونَ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

¹ คือของนะบีนุญ

² คือรู้เกี่ยวกับหลักการศรัทธา และข้อปฏิบัติอันดีงามที่จะทำให้มนุษย์ได้รับความสุขและความเจริญ

64. แล้วพวกเขาได้ปฏิเสธหนุฮฺ ภายหลังเรา¹ ได้ช่วยเขา และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอดและเราได้ให้บรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเราจมน้ำ² แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นกลุ่มชนที่มีตบอด³

65. และยังประชาชาติอาดัมั้น เราได้ส่งฮูด ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮฺเถิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ พวกท่านไม่ยำเกรงดอกหรือ

66. บรรดาชนชั้นนำที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่ประชาชาติของเขาได้กล่าวว่า แท้จริงเราเห็นท่านอยู่ในความโหดเชลา และแท้จริงพวกเราแน่ใจว่าท่านนั้นเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้มูสา

67. เขากล่าวว่า โอ้ ประชาชาติของฉัน ไม่มี ความโหดเชลาใด ๆ อยู่ที่ฉัน แต่ทว่าฉันคือ รอยชูลคนหนึ่ง ซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

68. โดยที่ฉันจะประกาศแก่พวกท่าน ซึ่ง บรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันนั้น เป็นผู้แนะนำที่ชื่อตรงแก่พวกท่าน

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِينَ ﴿١٤﴾

﴿١٥﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعِدُّوا لِلَّهِ
مَا لَكُمْ مِنَ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظَنُّكَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

أَتُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

¹ หมายถึงอัลลอฮฺ ซุบห

² คือบรรดาผู้ปฏิเสธโองการของอัลลอฮฺนั้นไม่มีใครยอมขึ้นเรือที่ท่านนะบิตอไว้ เพราะไม่เชื่อในคำบอกเล่าของท่านนะบีมุฮฺ ที่ว่า น้ำจะท่วมโลก ด้วยเหตุนี้เมื่อน้ำได้ท่วมขึ้นจริงตามที่ท่านนะบิตอแจ้งไว้ พวกนั้นจึงจมน้ำตายกันหมด

³ หมายถึงมีหัวใจมืดบอด และเชื่อเซอะ

69. และพวกท่านแปลกใจกระนั้นหรือ การที่ได้มีข้อตักเตือนจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และพวกท่านจงรำลึกเถิด ขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทน¹ มหาหลังจากประชาชาติของนุฮฺ และได้ทรงเพิ่มพละกำลังแก่พวกท่านในการบังเกิด² ดังนั้น พวกท่านพึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮฺเถิด เพื่อว่าพวกท่านจะได้รับความสำเร็จ

70. พวกเขากล่าวว่า ที่ท่านมาหาพวกเรานั้น เพื่อว่าเราจะได้เคารพสักการะอัลลอฮฺแต่เพียงองค์เดียว และละทิ้งสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกเราเคยเคารพสักการะมากระนั้นหรือ จงนำสิ่ง³ ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเรามายังพวกเราเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

71. เขากล่าวว่า แน่نونได้เกิดขึ้นแล้วแก่พวกท่าน ซึ่งการลงโทษ⁴ และความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกท่าน พวกท่านจะได้เถียงฉันทันในบรรดาชื่อ⁵ ที่พวกท่านและบรรพบุรุษ

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذِكُرُوا إِذْ جَعَلْنَاكُمْ
خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ
بَضْطَةً فَأَذِكُرُوا آيَةَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا أَأَجْتَنَّا لِعِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ وَنَعَدَرُ
مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَأَبَاؤُنَا قَانِبْنَا يَمَاتِدُنَا
إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧١﴾

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ
وَغَضَبٌ أَتُجَدُّونَنِي فِتْ أَسْمَاءُ
سَمِعْتُمُوهَا أَتُروءَ أَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ

¹ คือสืบสายโลหิตมาจากประชาชาติของท่านะบีนุฮฺ ในฐานะเป็นผู้ปกครองสืบช่วงแทนพวกเขา

² คือได้บังเกิดพวกท่านให้มีร่างกายแข็งแรงและมีพละกำลัง

³ หมายถึงการลงโทษ

⁴ อันได้แก่การให้มีลมพายุซึ่งมีความเร็วสูงและความเย็นจัดพัดมาในหมู่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดคืนกับแปดวันต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้ที่ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขาตายหมดสิ้น

⁵ คือชื่อเจ็ดที่เป็นที่เคารพสักการะของพวกเขา

ของพวกท่านได้ตั้งมั่นขึ้นมาเอง โดยที่อัลลอฮ์ มิได้ทรงประทานหลักฐานใดๆ มาสำหรับชื่อ เหล่านั้น¹ กระนั้นหรือ ดังนั้นพวกท่านจง รอคอยเกิดแท้งจริงฉันร่วมกับพวกท่านด้วยใน หมูผู้รอคอย

72. แล้วเราได้ช่วยเขา² และบรรดาผู้ที่ร่วมอยู่ กับเขาให้รอดพ้น ด้วยความเอ็นดูเมตตาจาก เรา และเราได้ตัดขาด³ ซึ่งคนสุดท้ายของ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และ มิเคยปรากฏว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา

73. และยิ่งประชาชาติชะมุตนั้น เราได้ส่ง ขอและสุซึ่งเป็นที่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์ เกิด ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะ ใดๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แน่นอน ได้มีหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้า ของพวกท่านมายังพวกท่านแล้วนี่คืออูฐตัวเมีย⁴ ของอัลลอฮ์ในฐานะเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับ พวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันกินใน แผ่นดินของอัลลอฮ์เกิด และจงอย่าแตะต้อง มันด้วยการทำร้ายใดๆ เลยจะเป็นเหตุให้การ ลงโทษอันเจ็บแสบคร่าพวกท่านเสีย

¹ คือเพื่อยืนยันว่าให้เคารพสักการะได้กระนั้นหรือ

² คือท่านนะบีฮุต

³ คือทำลายจนกระทั่งคนสุดท้ายของพวกเขา อนึ่งพวกอาดที่ถูกทำลายนี้เรียกว่า ชาวอาดพวกแรก ซึ่งอยู่ในภาคพื้นส่วนที่เรียกว่า อัล-อะฮฺรอฟ ส่วน ชาวอาดพวกที่สอง นั้นอยู่ใน ยะมัน

⁴ คืออูฐตัวเมียที่ชาวชะมุตทำขายให้ชนะบีฮอและชนะนำออกมาจากก้อนหินที่พวกเขาได้กำหนดขึ้น เพื่อเป็น สัญญาณยืนยันว่า ท่านเป็นรอซูลของอัลลอฮ์จริง แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงให้อูฐตัวเมื่อนี้ออกมาจากก้อนหินนั้น

بِهِم مِّنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْظُرُوْا اِنِّیْ مَعَكُمْ
مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿٧١﴾

فَاَبْيَحٰنَهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ رِيْحَمَةٌ مِّنَّا وَقَطَعْنَا
دٰ اِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بٰ اَيْنٰنًا وَمَا كٰنُوْا
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٧٢﴾

وَ اِلٰی ثَمُوْدَ اٰخَاهُمْ صٰلِحًا قَالِ يٰثَمُوْدُ اَعْبُدُوْا
اِلٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَآءَتْكُمْ
بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ هٰذِهِ نٰفَاةُ اِلٰهٍ لَّكُمْ
ءَايَةٌ فَذُرُوْهَا تَاْكُلْ فِیْ اَرْضِ اِلٰهٍ
وَلَا تَمْسُوْهَا بِسُوْءٍ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾

74. และพวกท่านจงรำลึกขณะที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบช่วงแทนมา¹ หลังจากชาวอาด และได้ทรงให้พวกท่านตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินส่วนนั้น² โดยยึดเอาจากที่ราบของมันเป็นวัง และสกัดภูเขาเป็นบ้าน พวกท่านพึงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์เถิด และจงอย่าก่อกวนในแผ่นดินในฐานะผู้บ่อนทำลาย

75. บรรดาชนชั้นหน้าที่แสดงโอหังจากประชาชาติของเขาได้กล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกนับว่าอ่อนแอ (คือกล่าว) แก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขาว่า พวกท่านรู้กระนั้นหรือว่า แท้จริงขอและยุนั้นเป็นผู้ถูกส่งมาจากพระเจ้าของเขา พวกเขา กล่าวว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้ศรัทธาต่อสิ่งที่เขาถูกส่งให้นำสิ่งนั้นมา

76. บรรดาผู้ที่แสดงโอหังกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่อสิ่งที่พวกท่านได้ศรัทธากัน

77. และพวกเขาก็ตัดขาอูฐตัวเมียตัวนั้น และได้ละเมิดคำสั่ง³ แห่งพระเจ้าของพวกเขา และได้กล่าวว่าโอ้อ้อและยุ จงนำสิ่ง⁴ ที่ท่านได้สัญญาแก่พวกเราไว้มาให้แก่พวกเราเถิด ถ้าหากท่านอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกส่งมาเป็นรอซูล

وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَيُؤَاكُمُ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ
مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ يَوْمًا
فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ
اتَّعَمُّونَ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَسُولٌ مِنْ رَبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوا لَا يَنْصَلِحُ اتِّبَاعُ بِلْمَا تَعْدُوْنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

¹ คือสืบช่วงแทนในการปกครองอาณาจักร

² คือแผ่นดินส่วนที่เรียกว่า อัล-ฮิจรฺ ซึ่งอยู่ในระหว่างฮิญาซกับซาม

³ คือคำสั่งอื่น ๆ อีกที่อัลลอฮ์ได้ทรงใช้พวกเขา

⁴ หมายถึงสัญญาที่ว่า หากพวกเขาทำร้ายอูฐแล้วพวกเขาจะได้รับโทษอันเจ็บแสบ

78. แล้วความไหวอย่างแรงของแผ่นดิน¹ก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งคุกเข่าตายในบ้านของพวกเขา

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾

79. แล้วเขา² ก็หันออกไปจากพวกนั้น และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านด้วย แต่ทว่าพวกท่านไม่ชอบบรรดาผู้ชี้แจงแนะนำ

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِيحَ ﴿٧٩﴾

80. และจงรำลึกถึงลู่ฏ³ ขณะที่เขาได้กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า ท่านทั้งหลายจะประกอบสิ่งชั่วช้าน่ารังเกียจ ซึ่งไม่มีคนใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลายได้ประกอบมันมาก่อนพวกท่าน กระนั้นหรือ

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

81. แท้จริงพวกท่านจะสมสู่เพศชายด้วยต้นหาราคะอื่นจากเพศหญิง⁴ ยิ่งกว่านั้นพวกท่านยังเป็นพวกที่ละเมิดขอบเขตด้วย

إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

82. และคำตอบแห่งประชาชาติของเขานั้น มิปรากฏเป็นอื่นใด นอกจากการที่พวกเขา

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَبْطِغُونَ ﴿٨٢﴾

¹ ความไหวของแผ่นดินนี้อาจเกิดจากการที่อัลลอฮฺทรงให้ฟ้าผ่าอย่างรุนแรงก็ได้ เพราะพระองค์ได้ระบุงการลงโทษพวกเขาในซูเราะฮ์อื่น ๆ ว่าด้วยเสียงกัมปนาทบ้าง ฟ้าผ่าบ้าง เช่นในซูเราะฮ์ ฮุด และซูเราะฮ์ฮัจญ์ เป็นต้น หรือไม่ก็อาจถูกลงโทษทั้งเสียงกัมปนาทและแผ่นดินไหวด้วย

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือท่านนะบีมูฏ

⁴ กล่าวคือมีต้นหาราคะในเพศชายมากกว่าในเพศหญิง

กล่าวว่า ท่านทั้งหลายจงขับไล่พวกเขา¹ออกไป
จากเมืองของพวกเขาเสีย แท้จริงพวกเขาเป็น
พวกที่บริสุทธิ์²

83. และเรา³ได้ช่วยเขาและครอบครัวของเขา
ให้รอดพ้น นอกจากภรรยาของเขาเท่านั้น
ซึ่งนางปรากฏอยู่ในหมู่ผู้ที่คงอยู่⁴ (เพื่อรับการ
ลงโทษ)

84. และเราได้ให้ฝน⁵ ตกลงมาบนพวกเขา
แล้วเจ้า⁶ จงดูเถิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้
กระทำผิดนั้นเป็นอย่างไร

85. และยังประชาชาติมดอันนั้น เราได้ส่งซูฮัยบ
ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า โอ
ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์
เถิด ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะ
สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริง
หลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้น
ได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่ง
เครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด และจงอย่าให้ขาด
แก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาสิ่งของของพวกเขา และ

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرِكَيْفَ كَانَتْ
عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءَتْكُمْ بَيِّنَاتٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

¹ หมายถึงท่านนะบِيُّลู่และผู้ศรัทธาต่อท่าน

² เป็นถ้อยคำเหยียดหยันจากพวกเขา มิใช่เป็นถ้อยคำชมเชยหรือยอมรับในความจริง

³ หมายถึงอัลลอฮ์

⁴ คือนางมิได้ร่วมอพยพไปกับท่านนะบِيُّลู่

⁵ หมายถึงฝนที่เป็นเม็ดหิน ซึ่งระบอบอยู่ในซูเราะฮ์ ฮูด และซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์

⁶ หมายถึงท่านนะบِيُّ มุฮัมมัด คืออัลลูลูลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

จงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน หลังจาก
ที่มีการแก้ไขมันแล้ว นั่นแหละเป็นสิ่งดียิ่งแก่
พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

86. และพวกท่านอย่าหนึ่งในทุกหนทางโดยทำ
การชู้และสัดกันให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ผู้
ซึ่งศรัทธาต่อพระองค์ และพวกท่านยังปรารถนา
ให้ทางของอัลลอฮ์ขาด¹ และจงรำลึกถึงขณะที่
พวกท่านมีจำนวนน้อย แล้วพระองค์ได้ทรงให้
พวกท่านมีจำนวนมากขึ้น และพวกท่านจึงดู
เกิดว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ก่อความเสียหาย
นั้นเป็นอย่างไร

87. และถ้าหากว่ามีกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกท่าน
ศรัทธาต่อสิ่งที่ฉันถูกส่งให้นำสิ่งนั้นมา และ
อีกกลุ่มหนึ่งมิได้ศรัทธาแล้วก็จงอดทนไปเกิด
จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงชี้ขาดระหว่างเรา และ
พระองค์นั้นคือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

88. บรรดาชนชั้นนำที่แสดงโอหังจากประชา-
ชาติของเขา² ได้กล่าวว่ แน่นนอนเราจะขับไล่
ท่านออกไปไอ้ชู้ยิบ และบรรดาผู้ที่ศรัทธากับ
ท่านด้วยจากเมืองของเรา หรือไม่ก็แน่นนอน

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِهِ
وَتَعْمَلُونَهَا عِوَجًا وَأَذْكُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَفَرْتُمْ وَأَنْظُرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ قَالَ أَلَمْ لَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَكَ
بِنَشِيبٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِينِنَا أَوْ لِنَعُودَنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٩﴾

¹ คือเพื่อว่าผู้คนจะได้ไม่ดำเนินในทางของพระองค์ ทั้งนี้เนื่องจากอิจจาวิชาผู้ที่อยู่เินทางอันเที่ยงตรง
พระองค์

² คือของนะบี ชู้ยิบ

ท่านจะต้องกลับมาในลัทธิของเรา เขา¹กล่าวว่า
แม้ว่าพวกเราจะเกลียด² ก็ตามกระนั้นหรือ

89. แน่نونพวกเราก็ได้อุปโลกน์ความเท็จให้
แก่อัลลอฮ์³ หากพวกเรากลับไปในลัทธิของ
พวกท่านหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยพวกเรา
ให้พ้นจากลัทธินั้นมาแล้ว และไม่บังควรแก่
พวกเราที่จะกลับไปในลัทธินั้นอีก นอกจาก
อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเราจะทรงประสงค์
เท่านั้น พระเจ้าของพวกเรานั้นทรงมีความรู้
กว้างขวางทั่วทุกสิ่งทุกอย่าง แต่อัลลอฮ์เท่านั้น
ที่พวกเราได้มอบหมาย โอ้พระเจ้าของเรา
โปรดชี้ขาดระหว่างพวกเราและประชาชาติของ
เราด้วยความจริงเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ที่ดี
เยี่ยมในหมู่ผู้ชี้ขาดทั้งหลาย

90. และบรรดาบุคคลชั้นนำที่ปฏิเสธศรัทธา
จากหมู่ประชาชาติของเขา⁴ ได้กล่าวว่า แน่نون
ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามซุฮัยบแล้ว แน่نون
พวกท่านก็เป็นผู้ขาดทุนในทันที

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهَ مِنهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاصِحِينَ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَبِئْسَ مَا تَابَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِذْ كَرِهَ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٠﴾

¹ คือนะบีซุฮัยบ

² คือเกลียดในลัทธิของพวกเขา

³ คือสร้างความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ โดยที่ได้บัญญัติว่าศรัทธาในศาสนาของพระองค์ แต่แล้วเปลี่ยนใจ
กลับเข้าในลัทธิของพวกท่านอีก

⁴ คือของซุฮัยบ

91. แล้วความไหวอย่างแรงของแผ่นดิน ก็ได้คร่าพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งคุกเขาตายในบ้านของพวกเขา

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿٩١﴾

92. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศุอัยบฺประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอยู่ในหมู่บ้านนั้น¹ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศุอัยบฺนั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْتَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

93. แล้วเขา² ก็หันออกไปจากพวกเขา และกล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน แท้จริงฉันได้ประกาศแก่พวกท่านแล้ว ซึ่งบรรดาสารแห่งพระเจ้าของฉัน และฉันก็ได้ชี้แจงแนะนำแก่พวกท่านแล้ว แล้วฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร

فَنَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي ربي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَامَنُوا عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

94. และเราได้ส่งนะบีคนใดไปในเมืองหนึ่งเมืองใด นอกจากเราได้ส่งโทษชาวเมืองนั้นด้วยความแค้นแค้น และการเจ็บป่วย³ เพื่อว่าพวกเขาจะได้หนีอบน้อม

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْأَسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

95. ภายหลังเราได้เปลี่ยนความดีแทนที่ความชั่วจนกระทั่งพวกเขามีมาก⁴ และพวกเขา กล่าวว่า แท้จริงได้ประสบแก่บรรพบุรุษของเราแล้ว

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ءِآبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ

¹ เนื่องจากพวกเขาได้เสียชีวิตกันหมด ไม่ได้เหลือใครไว้ให้เป็นร่องรอยอยู่เลย

² คือนะบีศุอัยบฺ

³ เนื่องจากการต้อตึงของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้สำนึก

⁴ คือการเพิ่มทั้งจำนวนคนและทรัพย์สมบัติ

ซึ่งความเดือดร้อน และความสุสบาย¹ แล้ว เราจึงได้ลงโทษพวกเขาโดยกะทันหันขณะที่พวกเขาไม่รู้ตัว

96. และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากัน และมีความยำเกรงแล้วไซ้ร้ ้แน่นอนเราก็เปิดให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูนจากฟากฟ้า² และแผ่นดิน แต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาชวนชวยไว้

97. แล้วชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในเวลากลางคืน ขณะที่พวกเขาอนหลับอยู่

98. และชาวเมืองนั้นปลอดภัยกระนั้นหรือ ในการที่การลงโทษของเราจะมายังพวกเขาในเวลาสายขณะที่พวกเขากำลังเล่นสนุกสนานกัน³ อยู่

99. แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์ กระนั้นหรือ⁴ ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์ นอกจากลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น

فَأَخَذْتَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰءِ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰءِ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَعِيفًا وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

¹ คือแทนที่พวกเขาจะขอบคุณอัลลอฮ์ที่ทรงให้พวกเขาได้รับความสุขและความเจริญ จนกระทั่งมีทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานอันมากมาย กลับกล่าวด้วยความโอสัว่ เรื่องความเดือดร้อนและความสุสบายนั้นมันเป็นเรื่องธรรมดาที่ผลัดเปลี่ยนเวียนกันเกิดขึ้น ซึ่งได้เคยประสบแก่บรรพบุรุษของเรามาแล้ว

² หมายถึงให้ฝนตกลงมาตามฤดูกาลและให้แผ่นดินงอกเงยซึ่งพืชผลอันเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา

³ คือใช้ชีวิตไปตามความปรารถนาของอารมณ์ โดยไม่คำนึงว่าจะชั่วดีประการใด ประหนึ่งเด็ก ๆ ที่เล่นกันอย่างสนุกสนาน

⁴ คืออุบายที่จะทรงลงโทษพวกเขาเนื่องจากความค้อร้นของพวกเขา

100. และก็ยังมิได้ประจักษ์แก่บรรดาผู้ที่ได้รับแผ่นดิน¹ สืบทอดหลังจากเจ้าของมันดอก หรือว่าหากเราประสงค์แล้ว² เราก็ให้ภัยพิบัติประสบแก่พวกเขาแล้ว เนื่องด้วยบรรดาบาปกรรมของพวกเขาและเราจะประทับตราบนหัวใจของพวกเขา แล้วพวกเขาก็จะไม่ได้ยิน³

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتُونَكَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

101. บรรดาเมืองเหล่านั้นแหละ เรากำลังเล่าให้เจ้า⁴ ทราบถึงข่าวคราวของมัน และแท้จริงนั้น บรรดาารอฮูลของพวกเขานำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่แล้วใช้ว่าพวกเขาจะศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อนก็หาไม่⁵ ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงประทับตราบนหัวใจของผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

بِكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
يَمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

102. และเราไม่พบว่ามิสัญญาใดๆ⁶ สำหรับส่วนมากของพวกเขา และแน่นอนเราได้พบว่าส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ละเมิด

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

¹ หมายถึงชาวเมืองที่ได้รับที่ดินอันเป็นที่อยู่อาศัยสืบทอดจากบรรพบุรุษของพวกเขาที่ได้ถูกลงโทษจากอัลลอฮ์มาแล้ว กล่าวคือ การที่บรรพบุรุษของพวกเขากลับมาแล้วนั้นมิได้ประจักษ์แก่พวกเขาดอกหรือว่าพวกเขาก็ย่อมจะถูกลงโทษเช่นเดียวกัน หากพวกเขากระทำตนเยี่ยงบรรพบุรุษของพวกเขา

² คือประสงค์จะลงโทษพวกเขา

³ คือเนื่องจากถูกประทับตราบนหัวใจ จึงทำให้พวกเขาไม่เข้าใจคำแนะนำใด ๆ ประหนึ่งพวกเขาไม่ได้ยิน

⁴ คือนะบีมุฮัมมัด คือลลลอฮ์จะส่งมาผู้ชี้นำ

⁵ คือปฏิเสธการให้ออกภาพแต่อัลลอฮ์ และการฟื้นคืนชีพในโลกก่อนจากที่บรรดาอฮูลจะมายังพวกเขา

⁶ หมายถึงพวกเขาไม่เคยรักษาใด ๆ ประหนึ่งว่าไม่มีสัญญาใด ๆ แก่พวกเขา

103. แล้วหลังจากพวกเขา¹ เราได้ส่งมุซา พร้อมด้วยสัญญาณต่าง ๆ² ของเราไปยังฟิรเอาน์ และบรรดาบุคคลชั้นนำของเขา³ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อสัญญาณเหล่านั้น ดังนั้นเจ้าจงมองดูเหตุว่าบ้านปลายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายนั้นเป็นอย่างไร⁴

104. และมุซาได้กล่าวว่า โอ้ฟิรเอาน์ แท้จริงฉันคือทูตที่มาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก

105. เป็นสิ่งสมควรในการที่ฉันจะไม่กล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ นอกจากความจริงเท่านั้น แท้จริงฉันได้นำหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขา⁵ มายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงส่งวงศัวานอิสรออีลไปกับฉัน⁶ เกิด

106. เขา⁷ กล่าวว่า หากท่านได้นำหลักฐานใด ๆ มาก็จงนำมาเถิด หากท่านอยู่ในหมู่ผู้พูดจริง

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾

قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَاتٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾

¹ หมายถึงบรรดาราอูลเหล่านั้น

² หมายถึงมัจวะญีฮาด เช่นการโยนไม้เท้าลงบนดินแล้วกลายเป็นงู และการฟาดไม้เท้าลงในทะเลแดง แล้วน้ำทะเลได้แยกออกถึงกันทะเล กลายเป็นทางเดินข้ามฟากของนะบีอิสรออีล เพื่อหนีฟิรเอาน์ และไพร่พลของเขา เป็นต้น

³ หมายถึงเจ้าหน้าที่คนสำคัญๆ ของฟิรเอาน์

⁴ คือสำหรับฟิรเอาน์และไพร่พลของเขานั้นคือการจมน้ำตาย

⁵ เป็นการให้ฟิรเอาน์และบุคคลชั้นผู้นำของเขาทราบว่า มีพระเจ้าของพวกเขา หากใช้ฟิรเอาน์เป็นพระเจ้าตามที่เขายังไม่

⁶ คือให้ปลดปล่อยวงศัวานอิสรออีลให้พ้นจากการเป็นทาสเสีย เพื่อพวกเขาจะได้ไปใช้ชีวิตในที่อื่นร่วมกับฉัน

⁷ หมายถึงฟิรเอาน์

107. แล้วเขา¹ ได้โยนไม้เท้าของเขาไปแล้ว
ทันใดมันก็เป็นงูชัต² ๗

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾

108. และเขาได้ชักมือของเขาออก แล้วทันใด
มันก็ขาว² แก่บรรดาผู้ที่มองดูกัน

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. บรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของ
ฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า แท้จริงผู้นี้คือนักมายากล
ที่รอบรู้³

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

110. เขาต้องการที่จะขับไล่พวกท่านออกจาก
แผ่นดินของพวกท่าน ดังนั้นพวกท่านจะใช้ให้
ทำสิ่งใด⁴

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا أَنَا مُرُودٌ ﴿١١٠﴾

111. พวกเขา กล่าวว่าจงประวิงเขาและพี่ชาย
ของเขาไว้ก่อน⁵ และจงส่งคนไปรวบรวม⁶ ใน
เมืองต่าง ๆ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
حَشْرِينَ ﴿١١١﴾

112. พวกเขา⁷ ก็จะนำมายังท่าน ซึ่งนักมายากล
ทุกคนที่รอบรู้

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

113. และบรรดานักมายากลก็ได้มายังฟิรเอาน์
โดยกล่าวว่า แน่หนอนพวกเราจะต้องได้รางวัล
ถ้าพวกเราเป็นผู้ชนะ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾

¹ หมายถึงท่านนะบีมูซา

² คือเมื่อชักมือออกจากคอเสื้อของท่านแล้ว มือก็มีสภาพเป็นขาวบริสุทธิ์

³ คือสามารถแสดงกลลวงตาม้าผู้คนให้เห็นเป็นเรื่องจริงได้อย่างแนบเนียน

⁴ คือบอกกล่าวแก่ประชาชนว่าจะให้พวกเขาจัดการแก่ท่านนะบีมูซาอย่างไรบ้าง ซึ่งพวกเขาพร้อมจะทำ
ทุกอย่าง

⁵ คือประวิงท่านนะบีมูซาและนะบิฮารุนไว้ก่อน โดยที่ยังมิให้จัดการใดๆ แก่เขาทั้งสอง

⁶ คือรวบรวมบรรดานักมายากล

⁷ คือพวกที่ไปรวบรวม

114. เขา¹กล่าวว่า ไซแล้ว และแท้จริง
พวกท่านนั้นจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

115. พวกเขา²กล่าวว่า โอ้มุซา ท่านจะโยน
ก่อนหรือว่าพวกเราจะเป็นผู้โยนก่อน

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ
نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

116. เขา³กล่าวว่า พวกท่านจงโยนก่อนเกิด
ครั้นเมื่อพวกเขาได้โยน⁴ออกไป พวกเขาก็
ลงดาประชาชน⁵ และทำให้พวกเขากลัว⁶ และ
พวกเขานั้นได้นำมาซึ่งมายากลอันใหญ่หลวง

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَأَسْرَهُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

117. และเราได้มีโองการแก่มุซา จงโยนไม้เท้า
ของเจ้า แล้วทันใด⁷ มันก็กลืนสิ่งที่พวกเขา
ลงดาไว้⁸

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلْفُفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

118. และความจริง⁹ ก็ได้เกิดขึ้น และสิ่งที่
พวกเขากระทำ¹⁰ กันขึ้นก็ตกไป

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

119. แล้วที่โน่นแหละ¹¹ พวกเขา¹² ก็ได้รับ
ความพ่ายแพ้ และกลายเป็นผู้ต่ำต้อย

فَغَلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

¹ หมายถึงฟิรูเอาน์

² คือพวกนักมายากล

³ หมายถึงท่านนะบีมูซา

⁴ คือโยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขา

⁵ คือลงดาให้เห็นว่าเป็นงูมากมายกำลังเลื้อยคลานอยู่

⁶ คือกลัวสิ่งที่กำลังเลื้อยคลานอยู่นั้น

⁷ คือหลังจากที่นะบีมูซาได้โยนไม้เท้าลงไปซึ่งไม้เท้าของท่านนั้นได้กลายเป็นงูจริงๆ

⁸ คือกลืนสิ่งที่บรรดานักมายากลของฟิรูเอาน์โดยหมดสิ้น แล้วก็กลายเป็นไม้เท้าของท่านกลับตามเดิม พร้อมกันนั้นเชือกของบรรดานักมายากลและไม้เท้าของพวกเขาก็หายไปด้วย

⁹ หมายถึงการเป็นรองของพวกท่านนะบีมูซา

¹⁰ หมายถึงมายากลที่พวกเขานำไปประลอง

¹¹ คือที่ที่นัดไปชุมนุมกันเพื่อทำการประลองระหว่างบรรดานักมายากลของฟิรูเอาน์ กับท่านนะบีมูซา

¹² หมายถึงฟิรูเอาน์ และประชาชนของเขา

120. และบรรดานักมายากลก็ถูกทำให้ล้มตัวลงกราบ¹ (โดยความจริง)

وَأَلْفَى السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

121. โดยกล่าวว่า พวกเราได้ศรัทธาแล้วต่อพระเจ้าแห่งสากลโลก

قَالُوا أَمْ نَأْتِي رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

122. คือพระเจ้าของมุซา และฮารูน

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

123. ฟิรเอาน์กล่าวว่า พวกท่านศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุมัติแก่พวกท่านกระนั้นหรือ แท้จริงนี่คืออุบายหนึ่งที่พวกท่าน² ได้วางแผนมันไว้ในเมือง เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมือง³ ให้ออกไปจากเมืองเสีย แล้วพวกท่านจะได้รู้⁴

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَأَمَنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرُومٌ فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

124. ข้าสาบานว่าข้าจะตัดมือของพวกท่านและเท้าของพวกท่านโดยสลับข้างกัน⁵ แล้วข้าจะตรึงพวกท่านทั้งหมดไว้ (ที่ลำต้นอินทผลัม)⁶

لَأُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ
ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

125. พวกเขา⁷ กล่าวว่า แท้จริงพวกเราจะเป็นผู้กลับไปยังพระเจ้าของเรา⁸

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

¹ คือการที่พวกเขาได้เห็นความจริงที่ประจักษ์ในการแสดงของท่านนะบีมูซาทำให้เขาเกิดความศรัทธาและล้มตัวลงกราบต่อพระเจ้าที่ท่านนะบีมูซาเรียกร้องไปสู่

² เขาหมายถึงทั้งท่านนะบีมูซาและบรรดานักมายากลของเขา ซึ่งเป็นการกล่าวหาทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่เป็นความจริง ทั้งนี้เพื่อรักษาหน้าไว้เท่านั้น

³ คือเป็นการกล่าวหาอีกเช่นเดียวกัน เพื่อมิให้ประชาชนศรัทธาต่อท่านนะบีมูซา ขณะเดียวกันก็ให้ถือว่าท่านนะบีมูซาเป็นศัตรูด้วย เนื่องจากจะทำการยึดอำนาจและขับไล่พวกเขาออกจากเมืองไป

⁴ คือรู้ว่าข้าจะลงโทษพวกท่านอย่างไร

⁵ คือตัดมือขวาและเท้าซ้าย

⁶ คำว่า ลำต้นอินทผลัม นั้น ในอายะฮ์นี้มีได้ระบุไว้ หากแต่ได้ระบุไว้ในอายะฮ์ที่ 20 : 71 ดังนั้นจึงได้นำมาต่อเติมในอายะฮ์นี้ด้วย เพื่อให้ข้อความสมบูรณ์

⁷ หมายถึงพวกมายากลที่ศรัทธาต่อท่านนะบีมูซา

⁸ คือท่านจะเช่นฝ่าพวกเราอย่างไรก็เชิญเถิด เพราะพวกเราพร้อมแล้วที่จะกลับไปยังพระเจ้าของเราที่เราศรัทธา

126. และท่าน¹ จะไม่แก้แค้นเรา นอกจากว่า เราศรัทธาต่อบรรดาสัญญา² แห่งพระเจ้าของเราเท่านั้น เมื่อมันได้มายังเรา โอ้พระเจ้าของเราโปรดแสดงความอดทน³ ลงมาบนพวกเราด้วยเถิด และโปรดทรงให้พวกเราตายในฐานะผู้สวามิภักดิ์ด้วย

127. และบรรดาบุคคลชั้นนำจากประชาชาติของฟิรเอาน์ได้กล่าวว่า ท่านจะปล่อยมุซาและพวกพ้อง⁴ ของเขาไว้เพื่อก่อความเสียหายในแผ่นดิน และละเลยท่าน⁵ และบรรดาที่เคาะรพลักการะของท่านกระนั้นหรือ เขา⁶ กล่าวว่า เราจะฆ่าบรรดาลูกชายของพวกเขา⁷ และไว้ชีวิตบรรดาหญิงของพวกเขาและแท้จริงเราเป็นผู้มีกำลังอำนาจเหนือพวกเขา

128. มุซาได้กล่าวแก่พวกพ้องของเขาว่า จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺเถิด และจงอดทนด้วยแท้จริงแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮฺ ซึ่ง

وَمَا نُنْقِمُ مِنْهَا إِلَّا أَنْتُمْ أَمْ نَأْتِيَنَّكُمْ رِبِّيًّا
لِنَاجَاةٍ تَنَارِبْنَا أَرْغُ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفَانَا
مُسْلِمِينَ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْتُمْ مُوسَى وَقَوْمُهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْهَتَّكَ قَالَ
سَنُقِيلُ أَيْدِيَهُمْ وَسَنَكْفِي عَنْهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا
إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ

¹ หมายถึงฟิรเอาน์

² หมายถึงมวะญุซฮัดที่อัลลอฮฺได้แสดงให้ประจักษ์โดยผ่านมือของท่านนะบีมุซา ทั้งนี้เพื่อยืนยันการเป็นนะบีของท่าน

³ หมายถึงให้มีความอดทน และการที่ใช้คำว่า เรา นั้นเป็นการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นเป็นภาพพจน์ว่า ความอดทนนั้นประหนึ่งน้ำ และเมื่อต้องการได้ ก็ขอให้อัลลอฮฺทรงเทลงมาให้

⁴ หมายถึงวงศวานอิสรออิลที่เป็นทาสของฟิรเอาน์

⁵ คือไม่เคาะรพลักการะท่านในฐานะพระเจ้า

⁶ หมายถึงฟิรเอาน์

⁷ คือลูกผู้ชายของวงศวานอิสรออิล ดังที่ได้เคยกระทำมาก่อนแล้วครั้งหนึ่ง ตั้งแต่ก่อนที่ท่านนะบีมุซาจะอุบัติขึ้น

พระองค์จะทรงให้มันสืบทอดแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์จากปวงบ่าวของพระองค์ และมันปลาย
นั้นย่อมเป็นของผู้ยำเกรงทั้งหลาย¹

129. พวกเขา² กล่าวว่า พวกเขาได้รับการ
ทารุณ³ ทั้งก่อนจากที่ท่านจะมายังพวกเรา⁴ และ
หลังจากที่ท่านได้มายังเรา เขา⁵ กล่าวว่า หวังว่า
พระเจ้าของพวกท่านจะทรงทำลายศัตรูของ
พวกท่าน และจะทรงให้พวกท่านสืบช่วง⁶ แทน
ในแผ่นดินแล้วพระองค์จะทรงดูว่า พวกท่าน
จะอย่างไร

130. และแน่นอนเราได้ลงโทษวงศัวานของ
ฟิรเอาน์ด้วยความแค้นแค้น และการขาดแคลน
ผลไม้ต่าง ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

131. ครั้นเมื่อความดี⁷ ได้มายังพวกเขา พวกเขา
ก็กล่าวว่า นี่คือสิทธิของเรา และหากความชั่ว
ใด ๆ ประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็ถือเอา
นบีมุซาเป็นกลางร้าย⁸ และผู้ที่ร่วมอยู่กับเขาด้วย

مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِينَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَذْرَابَكُمْ وَيَسْتَأْخِذَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لِنَاهْتِهِمْ وَإِن
تُصِبَّهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ
أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ

¹ คือผู้ยำเกรงนั้น มันปลายย่อมได้รับความสำเร็จเสมอ

² หมายถึงวงศัวานอิสรออิลซึ่งเป็นพวกพ้องของนบีมุซา

³ อันได้แก่การที่ฟิรเอาน์สั่งให้ฆ่าลูกผู้ชายของพวกเขาก็เกิดใหม่ และใช้พวกเขาให้ทำงานอย่างหนัก

⁴ คือตั้งแต่ก่อนที่ท่านจะอุบัติขึ้น

⁵ หมายถึงท่านนบีมุซา

⁶ คือให้อำนาจปกครองแผ่นดินสืบช่วงแทน

⁷ คือความอุดมสมบูรณ์

⁸ คือถือว่าการมาของท่านนบีมุซานั้นเป็นกลางร้าย ทำให้พวกเขาได้รับความแค้นแค้นและอื่น ๆ อีก

พึงรู้เถิดว่า ที่จริงลางร้ายของพวกเขานั้นอยู่ที่ อัลลอฮ์ต่างหาก¹ แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

132. และพวกเขากล่าวว่า ท่านจะนำสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดมายังพวกเราอย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะลงให้เราหลงเชื่อต่อสัญญาณนั้น เราก็คงไม่เป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน²

133. แล้วเราได้ส่ง³ น้ำท่วม และตึกแตนและเหา และกบ และเสียดมาเป็นสัญญาณ⁴ อันชัดเจนแก่พวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็แสดงโอหัง และได้กลายเป็นกลุ่มชนที่กระทำความผิด

134. และเมื่อมีการลงโทษ⁵ เกิดขึ้นแก่พวกเขา พวกเขาก็ก้าวว่า โอ้มุซา ขงขอต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ที่ท่านเถิด⁶ ถ้าหากท่านได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้นให้พ้นจากเราแล้ว แน่หนอนเราจะศรัทธาต่อท่านและแน่หนอนเราจะส่งรวงศ์วานอิสรออิลไปกับท่าน

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَا مِن آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَاءَ ابْتِغَاءً لِّمُفْضَلَتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا إِنَّمَا هِيَ سُوءُ مَا أَذْغَ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عٰهَدْتَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾

¹ คือความแห้งแล้งนั้นหาได้เกี่ยวข้องกับท่านนะบีมุซาแต่อย่างใดไม่ หากแต่มันเป็นไปตามกฎสภาวะของอัลลอฮ์ หรือไม่ก็เป็นการลงโทษจากพระองค์ต่างหาก

² คือเป็นการชี้ให้เห็นถึงความต่อต้านของพวกเขายังไร้ยางอายที่สุด

³ หมายถึงให้มีขึ้น ในการที่ใช้คำว่า ส่ง นั้นเพื่อให้มองเห็นเป็นภาพพจน์ว่าน้ำ, ตึกแตน และกบกับเรือด มันถูกส่งมาจากพระองค์โดยตรง

⁴ คือเป็นสัญญาณยืนยันว่าท่านนะบีมุซานั้นเป็นทูตของอัลลอฮ์จริงตามที่ท่านได้ประกาศให้ทราบ และขณะเดียวกันก็เป็นการลงโทษพวกเขาพร้อมกันไปด้วย

⁵ เช่นให้น้ำท่วม หรือให้มีตึกแตนมาทำลายพืชไร่ของพวกเขา เป็นต้น

⁶ นั่นก็คือจะรับการลงโทษแก่เรา หากเราศรัทธา

135. ครั้นเมื่อเราได้ปลดเปลื้องการลงโทษนั้น ให้พ้นจากพวกเขาไปยังกำหนดหนึ่ง¹ ซึ่งพวกเขา ไปถึงกำหนดนั้นแล้ว ทนใดพวกเขาก็ผิดสัญญา²

136. แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา โดยให้ พวกเขาจมนิโทษเล เนื่องด้วยพวกเขาได้ปฏิเสธ สัญญา³ ต่างๆ ของเรา และพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจต่อสัญญาต่างๆ เหล่านั้น

137. และเราได้ให้เป็นมรดก⁴ แก่กลุ่มชนที่ถูก นับว่าอ่อนแอ⁵ ซึ่งบรรดาทิศตะวันตกของ แผ่นดิน⁶ และบรรดาทิศตะวันตกของมัน⁷ อัน เป็นแผ่นดินที่เราได้ให้มีความจำริญในนั้น⁸ และ ถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้าอันสวยงามยิ่งนั้น ครบถ้วนแล้ว⁹ แก้วควานอิสรออีล เนื่องจากการที่พวกเขามีความอดทน และเราได้ทำลาย สิ่งทีฟุรอาห์ และพวกพ้องของเขาได้ทำไว้ และ สิ่งทีพวกเขาได้ก่อสร้างไว้

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجَالَ إِلَىٰ آجَلٍ
هُم بَلَّغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾

فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾

وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ
فَرَعُونَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

¹ คือหลังจากที่ได้รับการปลดเปลื้องให้พ้นจากการลงโทษแล้วอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดเวลาให้แก่พวกเขา เพื่อเตรียมตัวที่จะทำการศรัทธาท่านนะบีมุซาและมอบวงศวานอิสรออีลให้แก่ชนะบีมุซาตามที่พวกเขา ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้

² คือเมื่อพวกเขาถึงกำหนดนั้นแล้วพวกเขาก็ผิดสัญญา

³ หมายถึงมัดวะญีฮาดที่อัลลอฮ์ทรงให้มีขึ้นโดยผ่านมือของท่านนะบีมุซา

⁴ หมายถึงให้เป็นกรรมสิทธิ์ประหนึ่งได้รับเป็นมรดก

⁵ หมายถึงวงศวานอิสรออีล

⁶ หมายถึงแผ่นดินแห่งซาม คำว่า บรรดาทิศตะวันตก นั้นหมายถึงทั้งทิศตะวันตกเฉียงเหนือและ เฉียงใต้ของซามด้วย

⁷ หมายถึงทิศตะวันตกเฉียงเหนือและทิศตะวันตกเฉียงใต้ด้วย

⁸ คือให้มีความอุดมสมบูรณ์

⁹ คือครบถ้วนตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้ นั่นก็คือให้พวกเขาพ้นจากศัตรูของพวกเขาที่ทารูณและโหดร้าย ต่อพวกเขา และให้พวกเขามีถิ่นที่อยู่ของพวกเขาเอง

138. และเราได้ให้ห้วงศิวานอิสรออิลข้ามทะเลไปได้¹ แล้วพวกเขาก็มายังกลุ่มชนหนึ่ง ซึ่งกำลังประจำอยู่ที่บรรดาเจิวัดของพวกเขา² พวกเขาได้กล่าวขึ้นว่า โอ้มุซา จงให้มีขึ้นแก่พวกเราด้วยเถิดสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสักองค์หนึ่ง เช่นเดียวกับที่พวกเขามีสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะหลายองค์เขากล่าวว่า แท้จริงพวกท่านเป็นพวกที่โง่เขลา

139. แท้จริงชนเหล่านี้แหละ สิ่งซึ่งพวกเขาเคารพสักการะกันอยู่นั้นจะถูกทำลาย³ และสิ่งซึ่งพวกเขาเคยกระทำกันมาก็ไร้ผล⁴

140. เขากล่าวว่า อื่นจากอัลลอฮฺกระนั้นหรือที่ฉันจะแสวงหาสิ่งซึ่งเป็นที่เคารพสักการะให้แก่พวกท่าน⁵ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงเทิดพวกท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย⁶

141. และจงรำลึกขณะที่เราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรอะอานโดยที่พวกเขาบังคับขู่เข็ญพวกเจ้า ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعَاتُهُمْ فِيهِ وَإِذْ كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ

¹ คือข้ามทะเลแดงขณะที่อพยพหนีจากฟิรอะอาน และถูกฟิรอะอานไล่ตาม

² เพื่อเคารพสักการะ

³ เนื่องจากท่านนะบีมุซารูว่าการให้เอกภาพแต่อัลลอฮฺจะถูกนำมาเผยแพร่แก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จะพากันทำลายเจิวัดของพวกเขาโดยสิ้นเชิง

⁴ เนื่องจากพวกเขาให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮฺ เพราะการให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮฺนั้น ทำให้งานทุกอย่างไร้ผล

⁵ คือเป็นไปได้โดยเด็ดขาดที่ฉันจะให้มีที่เคารพสักการะแก่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮฺ เพราะเป็นการให้มีภาคีแก่พระองค์ซึ่งเป็นความผิดอันมหันต์

⁶ คือประชาชาติในสมัยนั้น

พวกเขาฆ่าบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา และในเรื่องนั้น¹ คือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้าของพวกเขา

142. และเราได้สัญญาแก่มุซาสามสิบคืนและเราได้ให้มันครบอีกสิบ² ดังนั้นกำหนดเวลาแห่งพระเจ้าของเราจึงครบสี่สิบคืน และมุซาได้กล่าวแก่ฮารุนพี่ชายของเขาว่า จงทำหน้าที่แทนฉันในหมู่ชนของฉัน³ และจงปรับปรุงแก้ไข⁴ และจงอย่าปฏิบัติตามทางของผู้ก่อความเสียหาย⁵

143. และเมื่อมุซาได้มาตามกำหนดเวลาของเรา⁶ และพระเจ้าของเขาได้ตรัสแก่เขา เขา⁷ได้กล่าวขึ้นว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิด โดยที่ข้าพระองค์จะได้มองดูพระองค์ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจะเห็นข้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่ทว่าเจ้าจงมองดูเขา⁸ นั้น

وَسَتَجِدُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكَ
بَلَاءٍ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٍ ﴿١٤٢﴾

﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا
بِعَشْرٍ فَنَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُقْنِي فِي قَوْمِي
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنظُرَ إِلَيْكَ قَالَ لَن نَرِيكَ وَلَكِن نُنظِرُ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ
نُرِيكَ فَلَمَّا حَجَلَ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ

¹ หมายถึงการที่ถูบบังคับขู่ให้ทำงานหนัก อันเป็นการทรมานอย่างร้ายแรง และการฆ่าลูกผู้ชายของพวกเขา

² คือให้สามสิบคืนนั้นครบเป็นสี่สิบคืน โดยเพิ่มอีกสิบคืน

³ หมายถึงวงศวานอิสรออิล

⁴ คือหากมีการปฏิบัติที่ไม่ถูกไม่ควรเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา

⁵ คืออย่าได้เห็นดีเห็นชอบ หรือร่วมปฏิบัติในทางที่เสียหาย

⁶ หมายถึงอัลลอฮ์ โปรดทราบด้วยว่าอัลลอฮ์ทรงเปลี่ยนสรรพนามของพระองค์อยู่เป็นประจำ บางครั้งในอายะฮ์เดียวกัน ทรงใช้สรรพนามแทนพระองค์ด้วยสรรพนามบุรุษที่หนึ่งบ้าง และบุรุษที่สามบ้าง ดังอายะฮ์ที่ 143 นี้ ในสำนวนภาษาอาหรับนั้นถือว่าเป็นวิธีการที่แยบยลมาก เพราะทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังไม่รู้ลึกเปื้อน

⁷ หมายถึงนะบีมุซา

⁸ คือภูเขาซีนายที่ท่านนะบีมุซาได้รับคำสั่งจากอัลลอฮ์ให้ไปรับบัญญัติสิบประการ

เกิด ถ้าหากมันมันอยู่ ณ ที่ของมัน เจ้าก็จะเห็นซ้ำ ครั้นเมื่อพระเจ้าของเขาได้ประจักษ์ที่ภูเขานั้น ก็ทำให้มันหลายตัวลงอย่างราบเรียบ และมุซาก็ล้มลงในสภาพหมดสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้นขึ้น เขาก็กล่าวว่ามหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ข้าพระองค์ขอลุแก่โทษต่อพระองค์¹ และข้าพระองค์นั้นคือคนแรกในหมู่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

144. พระองค์ตรัสว่า โอ้มุซา แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย เนื่องด้วยบรรดาสารของข้า² และด้วยถ้อยคำของข้า³ ดังนั้น จงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้ชอบคุณ

145. และเราได้บันทึกคำตักเตือนจากทุกสิ่ง⁴ และการแจจแจงในทุกอย่าง⁵ ไว้ให้แก่เขาในบรรดาแผ่นจารึก⁶ ดังนั้นเจ้า⁷ จงยึดถือมันไว้ด้วยความเข้มแข็ง และจงใช้พวกพ้องของเจ้าเถิด พวกเขาจะยึดถือสิ่งที่ดีที่สุดของมัน⁸ ข้าจะให้พวกเจ้าได้เห็นที่อยู่ของผู้ละเมิด⁹ ทั้งหมด

قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

قَالَ يَمْوَسَىٰ إِلَىٰ أَصْطَفَيْتُكَ عَلَىٰ النَّاسِ
بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ
وَكَنْ تَرَبَّ السَّائِرِينَ ﴿١٤٤﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ
مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَا حَسَنًا سَأُوزِيكَ
دَارَ الْفٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

¹ เนื่องจากการขอร้องในสิ่งอันเกินขอบเขตที่ท่านพึงกระทำ

² หมายถึงในฐานะผู้ทำหน้าที่ประกาศสารของพระองค์ อันได้แก่ คัมภีร์เตารอต

³ หมายถึงการที่พระองค์ตรัสแก่ท่านนะบีมุซา โดยตรงไม่มีสื่อกลาง

⁴ คือทุกสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยแก่พวกเขา

⁵ คือทุกอย่างเป็นหน้าที่ซึ่งพวกเขาจะต้องปฏิบัติ

⁶ คือแผ่นจารึกคัมภีร์เตารอตที่อัลลอฮ์ทรงมอบให้แก่ท่านนะบีมุซาที่ภูเขาซีนาย

⁷ หมายถึงนะบีมุซา

⁸ คือของบัญญัติศาสนาตามที่มีความสามารถ กล่าวคือ บางคนไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติให้ครบถ้วนได้ ก็ให้ปฏิบัติที่ดีที่สุดที่สามารถจะปฏิบัติได้

⁹ หมายถึงอียิปต์อันเป็นที่อยู่ของฟิรเอาน์ แต่บางท่านว่าหมายถึงที่อยู่ของอาด และชะมุต และกลุ่มชนของลุด

146. ข้าจะหันเห¹ ออกจากบรรดาโองการของข้า ซึ่งบรรดาผู้ที่ยะโสในแผ่นดินโดยไม่บังควร² และแม้ว่าพวกเขาจะได้เห็นสัญญาณทุกอย่าง พวกเขา ก็จะไม่ศรัทธาต่อสัญญาณนั้น และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขา ก็จะไม่ยึดถือมันเป็นทาง³ และหากพวกเขาเห็นทางแห่งความผิด พวกเขา ก็ยึดถือมันเป็นทาง นั่นก็เพราะว่าพวกเขาปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และพวกเขาจึงได้เป็นผู้ละเลยโองการเหล่านั้น

147. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา และการพบกับปรโลกนั้น บรรดาการทำงานของพวกเขาย่อมไร้ผล พวกเขาจะไม่ถูกตอบแทนนอกจากสิ่งที่พวกเขากระทำเท่านั้น

148. และพวกพ้องของมุซาได้ยึดถือลูกั้ว⁴ ที่เป็นรูปร่าง⁵ ซึ่งทำมาจากเครื่องประดับ⁶ ของพวกเขา หลังจากเขา⁶ ซึ่งลูกั้วนั้นมีเสียงร้อง⁷ พวกเขามีได้เห็นดอกหรือว่าแท้จริงมันพูดกับพวกเขาไม่ได้ และมันก็นำทางไต่ทางหนึ่ง

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بَعِيرٍ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا آيَةً
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَيِّلَ الرَّشْدِ
لَا يَسْتَجِدُّوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَىِّ
يَسْتَجِدُّوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَاطَتِ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

وَأَخَذَ قَوْمَ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَّهُ خَوَارٌ الَّذِي رَأَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ
وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ
وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

¹ คือไม่ให้สนใจและได้รับการเข้าใจจากบรรดาโองการ

² คือไม่บังควรที่จะยะโสในแผ่นดิน เพราะมีชื่อเสียงของเขาจะกระทำเช่นนั้น

³ คือเป็นแนวทางดำเนินชีวิต

⁴ คือเป็นรูปร่างลูกั้ว

⁵ คือเครื่องประดับที่เป็นทองรูปพรรณ

⁶ คือหลังจากนั้นมุซาไปพบพระเจ้า

⁷ คือมีเสียงก้องเป็นเสียงวัว

ให้แก่พวกเขาไม่ได้ด้วย¹ พวกเขาได้ยึดถือลูกวัว
นั้น และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้อธรรม²

149. และเมื่อได้ถูกตกลงในมือของพวกเขา³
และพวกเขาได้เห็น bahwa พวกเขาได้หลงผิดไปแล้ว
พวกเขาจึงกล่าวว่า แน่หนอนถ้าหากพระเจ้าของ
เรามีได้เอ็นดูเมตตาแก่เรา และมีได้อภัยโทษ
ให้แก่เราแล้ว แน่หนอนพวกเราจะต้องอยู่ในหมู่
ผู้ขาดทุน

150. และเมื่อมุซาได้กลับมายังพวกพ้องของ
เขาด้วยความโกรธ และเสียใจ เขาได้กล่าวว่า
ช่างเลวร้ายจริง ๆ ที่พวกท่านทำหน้าที่แทน⁴ ฉัน
หลังจากฉัน⁵ พวกท่านด่วนกระทำการก่อน⁶ คำสั่ง
ของพระเจ้าของพวกท่าน⁷ กระนั้นหรือ และเขา
ได้โยนบรรดาแผ่นจารึกลง และจับศิระษะพีชาย
ของเขา⁸ โดยดึงมัน⁹ มายังเขา เขา¹⁰ กล่าวว่า

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيِّدِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِنَسَمًا خَلَقْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعْجَلْتُمْ أَمْرَ
رَبِّكُمْ وَاللَّيْلِ الْأَلْوَابِ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
يَجْرُهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي
وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ
وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

¹ เป็นคำถามเชิงประณามจากอัลลอฮ์ในการกระทำใด ๆ ของพวกเขา

² คืออธรรมตัวเองเนื่องจากตัวเองจะได้รับจากการกระทำของพวกเขา

³ หมายถึงพวกเขากัดนิ้วมือของพวกเขา เป็นการแสดงออกซึ่งความเสียใจ ประหนึ่งว่าปากของพวกเขาถูก
ทำให้ตกลงในมือของพวกเขาเพื่อทำการกัดนิ้วมือของพวกเขา ข้อความดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งที่คนอรับใช้
กล่าวแสดงถึงความเสียใจ

⁴ อันได้แก่การทูลฎว้อขึ้นจากเครื่องทองที่ติดตัวมาแล้วทำการเคารพสักการะ ซึ่งนับเป็นการกระทำที่
เลวร้ายจริง ๆ

⁵ คือหลังจากฉันไปพบอัลลอฮ์ที่ภูเขาซีนาย

⁶ คือด่วนกระทำการเคารพสักการะลูกวัว

⁷ คือก่อนคำสั่งของพระเจ้าที่จะให้พวกท่านปฏิบัติทั้งนี้เป็นการอวดดีของพวกเขาเจ้า หนึ่งในผู้ที่เรียกร้องให้
เคารพลูกวัวนั้นคือ อัสซามิรีย

⁸ คือนะบีฮารูน

⁹ คือดึงศิระษะของนะบีฮารูน

¹⁰ หมายถึงนะบีฮารูน

ไอ้ลูกแม่¹ แท้จริงพวกพ้องเหล่านั้นเห็นว่าฉันเป็นผู้อ่อนแอ² และพวกเขาเกือบจะฆ่าฉันแล้ว ดังนั้นจงอย่าให้ศัตรูทั้งหลายตีใจ³ ต่อสิ่งที่ประสบกับฉันเลยและจงอย่าให้ฉันร่วมอยู่⁴ ในกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย

151. เขากล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ โปรดอภัยโทษแก่ข้าพระองค์ และแก่พี่ชายของข้าพระองค์ด้วย และโปรดได้ทรงให้พวกข้าพระองค์เข้าอยู่ในความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ เกิดและพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงเอ็นดูเมตตา ยิ่งกว่าผู้เอ็นดูเมตตาทั้งหลาย

152. แท้จริงบรรดาผู้ที่ยึดลู่กวนนั้นจะได้แก่พวกเขา ซึ่งความกริ้วโกรธจากพระเจ้าของพวกเขาและความต่ำช้าในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และในทำนองเดียวกัน เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้อุปโลกน์ความเท็จขึ้น

153. และบรรดาผู้ที่กระทำการที่ชั่ว แล้วสำนึกผิดกลับตัวหลังจากนั้น และศรัทธาแล้วไซ้ร์ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น หลังจากนั้น⁵ แล้วแน่นอนย่อมเป็นผู้ทรงอภัยโทษทรงเอ็นดูเมตตา

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَّهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

¹ คือลูกแม่ของฉัน ในการกล่าวเช่นนั้นเพื่อสะกดใจให้ชนะบิมุฮาระบ์การกระทำรุนแรงแก่ท่าน

² คือไม่ใช่ผู้มีอำนาจเด็ดขาดที่พวกเขาพึ่งยำเกรง เพราะท่านเป็นนะบีผู้ช่วยเท่านั้น

³ คือตีใจต่อกรที่ท่านจะกระทำแก่ฉันเลย

⁴ คืออย่าให้ฉันอยู่ในฐานะผู้กระทำผิด เช่นเดียวกับกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นเลย เพราะฉันมิได้ทำผิดและไม่สมควรที่จะถูกลงโทษ

⁵ คือหลังจากเลิกจากการทำชั่ว และกลับเนื้อกลับตัว

154. และเมื่อความกริ้วโกรธได้ส่งลงจากมุซา เขาก็เอาบรรดาแผ่นจารึกนั้นไป และในสิ่งที่ถูกจารึกไว้ในมันนั้นมีคำแนะนำ และความเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขา

155. และมุซาได้เลือก¹ จากพวกพ้องของเขาซึ่งชายเจ็ดสิบคน สำหรับกำหนดเวลาของ² เรา ครั้นเมื่อความไหวอันรุนแรง³ ได้คร่าพวกเขา⁴ กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงประสงค์⁵ แล้ว พระองค์ก็ทรงทำลายพวกเขาไปก่อนแล้ว⁶ และข้าพระองค์ด้วย พระองค์จะทรงทำลายพวกข้าพระองค์เนื่องด้วยสิ่งที่บรรดาผู้โศกเศร้าในหมู่พวกข้าพระองค์ได้กระทำให้ขึ้น⁷ กระนั้นหรือ มัน⁸ มีใช่อื่นใดดอก นอกจากการทดสอบของพระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงให้ผู้⁹ที่พระองค์ทรง

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ
أَخَذَ الْأَلْوَابِحَ وَفِي نُشُخْهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا
فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ
أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَنُتَلِّكُهُم مَّا فَعَلتُ
السَّفَهَاءَ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا أَفْنَانُكَ نَضَلُّ بِهَا
مَن تَشَاءُ وَنَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

¹ คือเลือกผู้ที่มีได้ร่วมกระทำการเคารพสักการะลูกวัว

² คือกำหนดเวลาที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้ไว้แก่นะบีมูซา กล่าวคือท่านนะบีมูซาได้ขออนุญาตต่ออัลลอฮ์ที่จะนำพวกพ้องของท่านจำนวนหนึ่งเข้าเฝ้าพระองค์เพื่อขอยกยต่อพระองค์เนื่องจากได้มีบุคคลในหมู่พวกเขากระทำความผิดโดยเคารพสักการะลูกวัวด้วยความโศกเศร้า แล้วพระองค์ก็ทรงอนุญาตและกำหนดเวลาให้

³ คือความไหวอันรุนแรงของภูเขาซึ่งพวกเขาไปชุมนุมกันเพื่อเข้าเฝ้าอัลลอฮ์นั้นได้ทำให้พวกเขาเสียชีวิต

⁴ คือท่านนะบีมูซา

⁵ คือทรงประสงค์จะทำลายพวกเขา

⁶ คือก่อนจากที่จะมาเข้าเฝ้าพระองค์

⁷ หมายถึงกระทำการเคารพสักการะลูกวัว อนึ่งคำถามนี้หาใช่เป็นคำถามเพื่ออยากทราบก็หาไม่ หากแต่เป็นคำถามในเชิงของความกรุณา กล่าวคือประหนึ่งท่านนะบีมูซากล่าวว่า โปรดอย่าได้ทรงลงโทษพวกข้าพระองค์ เนื่องด้วยความผิดที่พวกเิง ๆ ในหมู่ข้าพระองค์ได้ประกอบขึ้นเลย แล้วพระองค์ก็ทรงให้ทุกคนพ้นคืนชีพ

⁸ หมายถึงการให้ภูเขาไหวอย่างแรงและทำให้ผู้ที่มาเฝ้าพระองค์เสียชีวิต

ประสงค์หลงผิด¹ ไปเนื่องด้วยการทดสอบนั้น และจะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์² พระองค์นั้นคือผู้ทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ดังนั้นโปรดได้ทรงอภัยให้แก่พวกข้าพระองค์ และเอ็นดูเมตตาพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้นคือผู้ทรงเยือกกว่าในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลาย³

156. และโปรดได้ทรงกำหนด⁴ ความดีให้แก่พวกข้าพระองค์ในโลกนี้ และในปรโลกด้วย แท้จริงพวกข้าพระองค์สำนึกผิดและกลับมายังพระองค์แล้ว พระองค์ตรัสว่า การลงโทษของข้าฉัน ข้าจะให้มันประสพแก่ผู้ที่ข้าประสงค์⁵ และการเอ็นดูเมตตาของข้าฉัน กว้างขวางทั่วทุกสิ่งซึ่งข้าจะกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ที่ยำเกรง⁶ และชำระสะอาด และแก่บรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดาโองการของเรา⁷

﴿وَكَتُبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي
الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ قَالِ عَدَائِي أُصِيبَ بِهِ
مِنْ أَشَاءٍ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾

¹ คือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้หลงผิดนั้นได้แก่บุคคลที่ไม่ใช้สติปัญญาในสิ่งที่พระองค์ทดสอบพวกเขา ทำให้พวกเขาขาดความอดทน และต่อวันไม่ยอมรับคำแนะนำชี้แจง บุคคลประเภทนี้พระองค์จะทรงปล่อยให้หลงผิดไปตามความปรารถนาของพวกเขา

² หมายถึงผู้ที่ใช้สติปัญญาและสำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัว

³ คือในหมู่ผู้ให้อภัยทั้งหลายแล้วพระองค์ทรงเยือกที่สุดและเลิศที่สุดในการให้อภัย

⁴ หมายถึงให้ทรงประทานตามที่ให้

⁵ คือประสงค์จะลงโทษเนื่องจากพวกเขาตั้งอึดใจไม่ยอมสำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว

⁶ คือยำเกรงต่อพระองค์

⁷ หมายความว่าผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของพระองค์ หรือผู้ที่เป็นกาเฟรนั้นไม่มีโอกาสที่จะได้รับความเป็นอุมมัตของพระองค์ได้เลย โองการนี้ชี้ชัดถึงการบิดเบือนของพวกกัฟรฺยานีที่กล่าวว่าคนกาเฟรจะได้เข้าสวรรค์เพราะได้รับเมตตาจากอัลลอฮ์

พระองค์เท่านั้นผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
 ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูล
 ของพระองค์ผู้เป็นนะบีที่เขียนอ่านไม่เป็น ซึ่ง
 เขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และดำรัสทั้งหลายของ
 พระองค์ และพวกเจ้าจงปฏิบัติตามเขา¹ เกิด
 เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำแนะนำ

تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

159. และจากพวกพ้องของมุซันนัมมีกลุ่มหนึ่ง
 ที่แนะนำชี้แจงด้วยความจริง และด้วยความจริง
 นั้นพวกเขาให้ความเที่ยงธรรม

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٍ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
 يَعْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

160. และเราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสอง
 เหล่า คือสิบสองกลุ่ม และเราได้มีโองการแก่
 มุซาขณะที่พวกพ้องของเขาได้ขอน้ำจากเขาว่า
 จงตีหินก้อนนั้นด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำ
 สิบสองตาก็พวยพุ่งขึ้นจากหินก้อน² นั้น แท้จริง
 กลุ่มชนแต่ละเหล่า³ ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน⁴
 และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขา⁵ และเราได้ให้
 ลงมาแก่พวกเขาซึ่งของหวาน⁶ และนกคุ้ม⁷

وَقَطَعْنَهُمْ أثنى عشرَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا
 إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ ابْحِرْبِ
 بِعَصَاكَ الْحَكِيمِ فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ
 اثْنَا عَشَرَ عَيْنًا قَد عَلِمَ كُلُّ أَنَاثِ
 مَشْرِبُهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا
 عَلَيْهِمُ الْمَنَّاتِ وَالسَّلْوَىٰ كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن
 كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

¹ คือปฏิบัติตามนะบีมุฮัมมัด คำสั่งนี้เป็นดำรัสของอัลลอฮ์

² คือหลังจากที่ถูกตีด้วยไม้เท้าของท่านนะบีมุซา

³ คือทั้งสิบสองเหล่า ซึ่งสิบเชื้อสายมาจากลูกของนะบียะอฺอฺอฺอฺสิบสองคน

⁴ คือไม่ก้ำก๋ายแหล่งน้ำของเหล่าอื่น

⁵ ขณะที่เดินในทะเลทรายหลังจากที่ได้ข้ามทะเลไปแล้ว

⁶ คือพวกของหวานชนิดหนึ่งลักษณะเหนียวคล้ายน้ำผึ้งมันจะตกลงมาบนหินและบนใบไม้ในสภาพเหลว
 คล้ายน้ำค้าง ตั้งแต่เวลารุ่งอรุณจนตะวันขึ้น แล้วมันจะแข็งตัวและแห้ง แล้วผู้คนก็จะเก็บไว้จนพอใช้ในวันหนึ่ง ๆ

⁷ คือมันจะบินมายังพวกเขาโดยที่พวกเขาจะจับไว้บริโภคพอสำหรับวันหนึ่ง ๆ

พวกเจ้าจงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพ
แก่พวกเจ้าจากสิ่งดี ๆ เกิดและพวกเขาหาได้
อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัว
ของพวกเขาเองต่างหาก

161. และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงอยู่ใน
เมือง¹ นี้เถิด และจงบริโภคจากเมืองนั้น ณ
ที่ได้ก็ได้ที่พวกเจ้าประสงค์ และจงกล่าวว่
อิฎฎาะฮ์² และจงเข้าประตู่³ นั้นไปในสภาพ
ผู้โน้มศีรษะลงด้วยความนอบน้อม เราก็คจะ
อภัยโทษให้แก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาความผิดของ
พวกเจ้า และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้กระทำ
ความดี

162. แล้วบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้นได้เปลี่ยน
เอาคำพูดหนึ่ง⁴ ซึ่งมีใจคำพูดที่ถูกกล่าวแก่
พวกเขา ดั่งนั้นเราจึงได้ส่งการลงโทษจากฟากฟ้า
มายังพวกเขาเนื่องจากที่พวกเขาละเมิด

163. และเจ้าจงถามพวกเขา⁵ ถึงเมืองที่เคย
อยู่ใกล้ทะเล⁶ ขณะที่พวกเขา⁷ ละเมิดในวัน

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا نَقِيرًا لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ
سَتَرِيذُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْرَامًا
السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً

¹ คือ บัยตุลมักดิส

² คือในขณะที่ผ่านเข้าประตูเมืองไป

³ คือประตูหนึ่งแห่งบัยตุลมักดิส ซึ่งปัจจุบันนี้เรียกว่า ประตูอิฎฎาะฮ์

⁴ คือเปลี่ยนคำว่า อินฎาะฮ์ กล่าวแทนคำว่า อิฎฎาะฮ์ โดยอ้างว่า อิฎฎาะฮ์ ไม่รู้ว่าหมายถึงอะไร
เอา อินฎาะฮ์ ดิกว่า แปลว่า เมล็ดข้าวสาลี

⁵ หมายถึงพวกเขา

⁶ คือเมือง อัยละฮ์ ซึ่งเป็นเมืองของยิวสมัยนะบีมูซา

⁷ คือขณะที่ชาวเมืองนั้นทำการจับปลาอันเป็นการละเมิดวันสับปะโต

ลับบะโต¹ ทั้งนี้ขณะที่บรรดาปลาของพวกเขา² มายังพวกเขาในวันลับบะโตของพวกเขาในสภาพ ลอยตัวให้เห็นบนผิวน้ำ³ และวันที่พวกเขาไม่ ถือว่าเป็นวันลับบะโตนั้น⁴ ปลาเหล่านั้นหาได้ มายังพวกเขาไม่⁵ ในทำนองนั้นแหละเราจะ ทดสอบพวกเขา เนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

164. และจงรำลึกขณะที่กลุ่มหนึ่ง⁶ ในพวกเขา กล่าวว่า เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเดือน กลุ่มชน⁷ ที่อัลลอฮ์จะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขา หรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง พวกเขา กล่าวว่า (การที่เราตักเดือนนั้น) เพื่อเป็นข้อ อ้าง⁸ ต่อพระเจ้าของพวกเขา และเพื่อว่าพวกเขา จะได้ยำเกรง

165. ครั้นเมื่อพวกเขาลิ้ม⁹ สิ่งที่เขาถูก เดือนในสิ่งนั้น เราก็ช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ห้าม

أَلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِيَتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ
لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا مَا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مَعْدِيهِمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْدِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّنَا
وَلَعَلَّهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا سَأَلْنَا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَبْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ

¹ วันลับบะโตคือวันเสาร์อันเป็นวันสำคัญของชาวยิวทางศาสนา ซึ่งพวกเขาจะไปโบสถ์กันเพื่อทำการ อิบาตะฮ์ และห้ามจับปลาในวันนั้นโดยเด็ดขาด

² หมายถึงปลาในทะเล

³ เพราะมันรู้ว่าไม่มีใครรังแกมัน

⁴ คือบรรดาวันอื่น ๆ ที่มีใช้วันเสาร์

⁵ เพราะมันรู้ว่าคนจะทำร้ายมัน หนึ่งการที่ปลา มีสภาพดังกล่าวนั้นเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ เพื่อ ทดสอบชาวยิว

⁶ คือกลุ่มที่มีได้ละเมิด และมีได้ห้ามปรามผู้ละเมิด

⁷ คือกลุ่มชนที่ละเมิด

⁸ คือเป็นข้ออ้างหรือหลักฐานว่าพวกเขาได้ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาแล้วที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้ ทั้งนี้ เพื่อพวกเขาจะได้พ้นผิด

⁹ หมายถึงมิได้ปฏิบัติตามคำตักเตือน ประหนึ่งว่าพวกเขาลิ้มกระนั้น ทั้ง ๆ ที่พวกเขามิได้ลิ้ม

ปรามการทำให้ชั่วให้รอดพ้น¹ และได้จัดการแก่บรรดาผู้ที่อธรรมเหล่านั้น² ด้วยการลงโทษอันรุนแรงเนื่องด้วยการที่พวกเขาละเมิด

166. ครั้นเมื่อพวกเขาละเมิดสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามในสิ่งนั้นแล้ว เราก็ประกาศิตแก่พวกเขาว่าพวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล้ให้ห่างไกล³

167. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้แจ้งให้ทราบว่ แน่หนอพระองค์จะส่งมาให้มีอำนาจเหนือพวกเขาจนถึงวันกียามะฮ์ ซึ่งผู้ที่บังคับชู้เชิญพวกเขา ด้วยการทรมาณอันร้ายแรง แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น ทรงเป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

168. และเราได้แยกพวกเขาออกเป็นกลุ่ม ๆ ในแผ่นดิน⁴ จากพวกเขานั้นมีคนดี และจากพวกเขานั้นมีอื่นจากนั้น⁵ และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยบรรดาสิ่งที่ดี⁶ และบรรดาสิ่งที่ชั่ว⁷ เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา⁸

عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیْسٍ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٦﴾

فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿٦٧﴾

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ لِيَبْعُنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ
لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٨﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ
الضَّالِّحِينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์

² คือผู้ที่ฝ่าฝืนจับปลาในวันสับปะโต และบรรดาผู้ที่ไม่ห้ามปรามด้วย

³ นักปราชญ์บางกลุ่มมีทรรศนะว่า หลังจากประกาศิตแล้ว พวกเขาก็มีสภาพเหมือนลิง แต่นักปราชญ์ส่วนมากมีทรรศนะว่าพวกเขาถูกเปลี่ยนสภาพเป็นลิงจริง ๆ จะไม่กินไม้ค้ำและไม่สับพันธุ์ และจะเสียชีวิตภายในสามวัน

⁴ คือให้กระจัดกระจายไปอยู่ทุกประเทศในแผ่นดิน

⁵ หมายถึงคนชั่ว

⁶ คือสิ่งที่อำนวยความสุข

⁷ คือการลงโทษจากพระองค์

⁸ คือกลับมาประพฤติตนเป็นคนดี

169. แล้วได้มีกลุ่มชัฏกลุ่มหนึ่งสืบแทนหลังจากพวกเขา ซึ่งได้รับช่วงคัมภีร์ไว้ โดยที่พวกเขาได้รับเอาสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ¹ แห่งโลกนี้ และกล่าวว่า มันจะถูกอภัยให้แก่เรา² และหากมีสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ³ เยี่ยงเดียวกันนั้นมายังพวกเขา พวกเขา ก็รับเอามันอีก⁴ มิได้ถูกเอาแก่พวกเขาตอกหรือ ซึ่งข้อสัญญาแห่งคัมภีร์ว่า พวกเขาจะไม่กล่าวพาดพิงเกี่ยวกับอัลลอฮ์⁵ นอกจากความจริงเท่านั้น และพวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์นั้น⁶ แล้ว และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นคือสิ่งที่ดียิ่งสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช่บัญญัติตอกหรือ

170. และบรรดาผู้ที่ยึดถือคัมภีร์ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้น แท้จริงเราจะไม่ให้สูญเสียซึ่งรางวัลของผู้ปรับปรุงแก้ไขทั้งหลาย

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرُوُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ
عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ
وَالَّذِينَ الْأَخْرَجُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَنْقُوتُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٦٦﴾

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَنَنْصِفُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٣٦٧﴾

¹ หมายถึงเงินทองเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ว่าจะ เป็นสินบนที่ผู้คนหิบบยื่นให้ หรือเรียกร้องเอาจากผู้อื่น ทั้งนี้เป็นการแลกเปลี่ยนกับการบิดเบือนคัมภีร์หรืออุปโลกน์บัญญัติขึ้น เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ให้สินบน

² คืออ้างว่าการกระทำของพวกเขาอัลลอฮ์จะทรงอภัยให้ ประหนึ่งพวกเขา กล่าวว่า ต่อไปจะไม่กระทำอีก

³ คือในการเอาสินบน แม้เป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น แสดงให้เห็นถึงการมักได้อย่างหลบลูหลับตาโดยไม่คำนึงว่าจะคู่ควรแก่การได้รับโทษหรือไม่

⁴ คือแม้พวกเขาเคยตั้งใจไว้ว่าจะเลิกกระทำแต่เมื่อมีผู้หิบบยื่นให้อีกก็อดไม่ได้ที่จะรับไว้ เพราะความมักได้ของพวกเขา

⁵ คือจะไม่กล่าวพาดพิงถึงอัลลอฮ์เกี่ยวกับความเท็จ เช่นกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้ทำอย่างนั้นได้ทั้ง ๆ ที่พระองค์มิได้ทรงอนุญาตหรือบิดเบือนถ้อยคำของอัลลอฮ์ว่า พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบอย่างนี้ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบเป็นอย่างอื่นเป็นต้น

⁶ คือรู้แล้วว่า มีบัญญัติให้กระทำอย่างไร เพราะได้ศึกษาบัญญัติที่อยู่ในคัมภีร์แล้ว

171. และจงรำลึกขณะที่เราได้ให้ภูเขาลูกนั้น¹ ไหวตัว และถอนตัวขึ้นเหนือพวกเขา ประหนึ่งมันเป็นสิ่งที่ให้เงาร่ม² กระนั้น และพวกเขาคิดว่ามันจะตกลงทับพวกเขา³ พวกเขาจึงยึดเอาสิ่ง⁴ ที่เราได้ให้ไว้แก่พวกเขาด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่ง⁵ ที่มีอยู่ในนั้น เพื่อว่าพวกเขาจะได้เกรงกลัว

172. และจงรำลึกขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้เอาจากลูกหลานของอาดัม ซึ่งลูก ๆ ของพวกเขาจากหลังของพวกเขา⁶ และให้พวกเขา⁷ ยืนยันตัวของพวกเขาเอง (โดยตอบคำถามที่ว่า) ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเขาเจ้าดอกหรือ พวกเขา กล่าวว่าใช่ซอรับ พวกเขาพระองค์ซอียืนยัน (มิฉะนั้น)⁸ พวกเขาจะกล่าวในวันกิยามะฮ์ว่า แท้จริงพวกเขาพระองค์ไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้

﴿وَإِذْ نَقَّنا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا يَيدِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٧١﴾﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنَىٰ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٧٢﴾﴾

¹ คือภูเขาซีนาย

² คือประหนึ่งสิ่งกำบังแดดสำหรับพวกเขา

³ เนื่องจากมันลอยอยู่เหนือศีรษะของพวกเขาโดยไม่มีสิ่งใดค้ำจุนไว้

⁴ หมายถึงทบบัญญัติแห่งศาสนา

⁵ หมายถึงข้อปฏิบัติที่มีอยู่ในบัญญัตินั้น หนึ่งสำหรับข้อความของอาฮฺรอฟ อื่นได้แก่การยกภูเขาขึ้น พวกก็อดยานีย์ไม่ยอมเชื่อพวกเขาจึงบิดเบือนให้ความหมายเฉไปทางอื่น ตูกรอานมะอูดี เล่มหนึ่ง หน้า 375

⁶ คือให้ลูก ๆ ของพวกเขาเกิดขึ้นจากอสุจิของพวกเขา และการที่ทรงกล่าวว่า จากหลังของพวกเขา นั้นเป็นการกล่าวพาดพิงถึงการปฏิสนธิลูกอ่อนทะเลในตอนเริ่มแรกของเด็ก กล่าวคือ ขณะที่ทารกอยู่ในครรภ์ นั้น ลูกอ่อนทะเลจะเริ่มปรากฏอยู่ระหว่างกระดูกสันหลัง และเมื่อเด็กเจริญขึ้นลูกอ่อนทะเลก็จะค่อยเลื่อนลงมาจนกระทั่งอวัยวะส่วนเจริญสมบูรณ์แล้ว ลูกอ่อนทะเลก็จะเข้าประจำที่ของมันตามที่เราทราบกันอยู่ ดังนั้น ความที่ว่า พระองค์ทรงเอาลูก ๆ ของลูกหลานนะบีอาดัมจากหลังของพวกเขา นั้น จึงหมายถึงให้ลูก ๆ ของพวกเขาเกิดจากอสุจิของพวกเขา

⁷ คือพวกลูก ๆ ของลูกหลานอาดัม

⁸ คือถ้ามิได้ให้พวกเขาเจ้ากล่าวยืนยันไว้ก่อนแล้ว

173. หรือไม่ว่าพวกเขาจะกล่าวว่า ที่จริงนั้นบรรพบุรุษของพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นมาก่อนและพวกเราเป็นลูกหลานที่มาหลังจากพวกเขา¹ แล้วพระองค์จะทรงทำลายพวกเราเนื่องด้วยการกระทำของบรรดาผู้ที่ทำให้เสียกระนั้นหรือ²

174. และในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเขาจะกลับมา³

175. และจงอ่านให้พวกเขา⁴ ฟัง ซึ่งข่าวของผู้ที่เราได้ให้บรรดาโองการของเราแก่เขา⁵ แล้วเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น⁶ แล้วชัยฏอนก็ติดตามเขา⁷ ดังนั้นเขาจึงอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด

176. และหากเราประสงค์แล้ว แน่หนอนเรากียกเขาขึ้นและ⁸ ด้วยบรรดาโองการเหล่านั้น แต่ทว่าเขาคงมั่นอยู่กับดิน⁹ และปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของเขา ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้น

أَوْفَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

وَأَنْتَلِ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَخَ
مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ
مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ
إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَشَبَّهُ
كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ

¹ จึงได้เลียนแบบตามบรรพบุรุษโดยเข้าใจว่าเป็นกระทำที่ชอ

² หมายถึงบรรพบุรุษของพวกเขาให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์

³ คือกลับมาปฏิบัติในทางที่ถูกด้วยความสำนึกผิด

⁴ คือพวกฮิว

⁵ หมายถึง บัลอาม บินบาอูรออู ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ดีคนหนึ่งของชาวฮิว

⁶ คือได้กระทำการฝ่าฝืนบรรดาโองการของพระองค์ ประหนึ่งเขาได้ถอนตัวออกจากโองการเหล่านั้น

⁷ คือติดตามเขาเพื่อจูงใจเขาให้กระทำการฝ่าฝืนบรรดาโองการต่อไป แล้วมันก็สามารถทำได้สำเร็จ

⁸ คือยกเขาขึ้นสู่เกียรติอันสูงส่งด้วยการปฏิบัติตามบรรดาโองการเหล่านั้น

⁹ หมายถึงไม่ยอมที่จะเป็นผู้มีเกียรติ ประหนึ่งบุคคลที่ชออยู่กับดิน ยินดีในความสกปรกที่แปดเปื้อนตัวเขา แม้ใครจะเชิญชวนให้ขึ้นไปอยู่บนบ้านก็ไม่ยอม

จึงตั้งอุปไมยของสุนัข หากเจ้าซบไล่มัน มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง หรือถ้าเจ้าปล่อยมันไว้ มันก็จะหอบแลบลิ้นห้อยลง¹ นั่นแหละคืออุปมากลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเราดังนั้นเจ้าจงเล่าเรื่องราวเหล่านั้นเถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

177. เป็นตัวอย่างที่ซ้ำซ้ำจริง ๆ กลุ่มชนที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเขา และกิตัวของพวกเขา นั่นเองพวกเขาธรรมกันอยู่

178. ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงแนะนำนั้น เขาก็เป็นผู้รับคำแนะนำ² และผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงผิด³ นั้นชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ที่ขาดทุน

179. และแน่นอนเราได้บังเกิดสำหรับญะฮันนัม⁴ ซึ่งมากมายจากญิน⁵ และมนุษย์ โดยที่

أَوْتَرَكْتُمْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿٧٨﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَنْ يُضِلِّ فَإِنَّهُ لَا يَحْسِرُونَ ﴿٧٩﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ

¹ คือลักษณะของผู้ที่ต้อรันดังกล่าวนั้น ก็เช่นเดียวกับลักษณะของสุนัข กล่าวคือผู้ที่ต้อรันนั้นใครจะแนะนำเขาหรือไม่เขาก็มีสภาพเหมือนเดิม คือประพฤดิซ้ำ ดังเช่นสุนัขใครจะไล่กวดมัน หรือปล่อยมันไว้แต่ลำพังมันก็มีสภาพหอบพร้อมกับแลบลิ้นออกห้อย

² คือเนื่องจากเขามีจิตใจปรารถนาในความจริง เมื่ออัลลอฮ์ทรงแนะนำเขา เขาก็รับคำแนะนำด้วยความยินดี

³ เนื่องจากความต้อรันไม่ยอมใช้ความคิด ไม่ยอมรับฟังคำแนะนำชี้แจงที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้ หากแต่พึงพอใจในการหลงผิดของเขา อัลลอฮ์จึงปล่อยให้เขาให้เป็นไปตามความปรารถนาของเขา ซึ่งเขาจะต้องรับผิดชอบในการกระทำของเขา อนึ่งการที่พระองค์ทรงระบุไว้ว่า พระองค์ทรงปล่อยให้เขาหลงผิดนั้นก็เพื่อเป็นการแจ้งให้เราทราบว่า หากพระองค์จะทรงบังคับให้เขาอยู่ในทางที่ถูกนั้นย่อมกระทำได้ แต่ที่พระองค์ไม่ทรงกระทำนั้น เนื่องจากพระองค์ทรงให้แต่ละคนตัดสินใจด้วยตนเองเพราะทุกคนมีปัญญาและรับผิดชอบในสิ่งที่เขาตัดสินใจด้วย และอีกประการหนึ่ง ในศาสนาของพระองค์นั้นไม่มีการบังคับให้ใครต้องรับนับถือ

⁴ คือชื่อนรกขุมหนึ่ง

⁵ ญินคือบ่าวของอัลลอฮ์ประเภทหนึ่งซึ่งถูกบังเกิดขึ้นโดยมีหน้าที่ปฏิบัติเช่นเดียวกับมนุษย์ พวกมันเห็นมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่เห็นพวกมันในรูปร่างอันแท้จริงของพวกมันได้ นอกจากในร่างที่มันจำแลงเท่านั้น และมันก็สามารถจำแลงตนให้เหมือนทุกสิ่งทุกอย่างได้นอกจากรูปร่างของทอานะบีมุฮัมมัดเท่านั้น

พวกเขามีหัวใจซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันทำความเข้าใจ และพวกเขามีตา ซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันเอง และพวกเขามีหู ซึ่งพวกเขาไม่ใช้มันฟัง ชนเหล่านี้แหละประหนึ่งปศุสัตว์ ใช่แต่เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้หลงผิดยิ่งกว่า ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาคือผู้ที่เผลอเรือ¹

180. และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหา² พระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉ³ ในบรรดาพระนามของพระองค์เถิด พวกเขานั้นจะถูกลดโทษในสิ่งที่พวกเขากระทำ

181. และส่วนหนึ่งจากผู้ที่เราได้บังเกิดนั้นคือคณะหนึ่ง ซึ่งพวกเขาแนะนำ⁴ ด้วยความจริง และด้วยความจริงนั้น พวกเขาปฏิบัติ⁵ โดยเที่ยงธรรม

182. และบรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาโองการของเรานั้น เราจะจัดการแก่พวกเขาเป็นชั้นตอน⁶ โดยที่พวกเขาไม่รู้

لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا
وَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلَّ هُمْ
أَصْلًا أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٧٧﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٧٨﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿٧٩﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

¹ คือเนื่องจากความไม่สนใจ เพราะไม่เชื่อว่าสิ่งที่ถูกชี้แจงแนะนำแก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขา

² คือวิงวอนขอความช่วยเหลือ

³ คือออกเสียงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ให้เพี้ยนและเฉออกจากสำเนียงที่เป็นจริง ทั้งนี้เพื่อให้พระนามของอัลลอฮ์หมดความสวยงามประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งก็เพื่อให้พระนามของพระองค์ ตรงกับชื่อบรรดาเจ็ดตัวของพวกเขา หรือไม่ก็บิดเบือนความหมายแห่งพระนามของพระองค์เสียเลย

⁴ คือแนะนำทั้งตัวเองและผู้อื่น

⁵ คือปฏิบัติสิทธิแก่ตัวเองและผู้อื่น

⁶ คือไม่ทรงลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงในทันทีทันใด หากแต่จะค่อย ๆ ลงโทษพวกเขาทีละเล็กละน้อย โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรู้สีกว่าตนจะถึงเมื่อรู้สึกตัวก็สายเสียแล้วที่จะแก้ไขได้ นั่นก็คือความตายได้มาคร่าพวกเขาเสียแล้ว

183. และข้าจะประวิงเวลา¹ให้แก่พวกเขา
แท้จริงอุปาย² ของข้านั้นแข็งแกร่งนัก

وَأَمَلِي لَهُمْ آتٌ كَيْدِي مَبِينٌ ﴿١٨٣﴾

184. และพวกเขามีได้ใคร่ครวญดอกหรือว่า ที่
สหายของพวกเขาค้นหาได้มีความบ้าใด ๆ ไม่³
เขามีใช้ใครอื่นนอกจากผู้ตักเตือนที่ซัดแจ้ง
คนหนึ่งเท่านั้น

أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَا بَصَّاحِهِمْ مِنْ جَنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾

185. และพวกเขามีได้มองดูในอำนาจทั้งหลาย
แห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ และแท้จริง
อาจเป็นไปได้ว่า กำหนดเวลาแห่งความตายของ
พวกเขานั้นได้ใกล้เข้ามา⁴แล้ว แล้วก็ถ้อยคำใด
เล่าที่พวกเขาจะศรัทธากันหลังจากอัล-กูรอาน⁵

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

186. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงไปแล้ว⁶
ก็ไม่มีผู้แนะนำใด ๆ สำหรับเขา และพระองค์
จะทรงปล่อยพวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในการ
ละเมิดของพวกเขา⁷

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَكَلاَ هَادِيَ لَهُ، وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

¹ คือเวลาแห่งความตาย

² หมายถึงวิธีแห่งการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นแข็งแกร่งนักไม่มีใครล่วงรู้ได้

³ เป็นการตอบโต้ที่พวกเขากล่าวหาว่า นะบีมุฮัมมัดเป็นผู้วิกลจริต

⁴ กล่าวคือ เมื่อความตายได้มายังพวกเขาแล้วโดยที่พวกเขามีได้ศรัทธา พวกเขาจะต้องเสียใจอย่างรุนแรง
เนื่องจากโทษที่พวกเขาจะได้รับ

⁵ หมายถึงว่าถ้าไม่เชื่ออัล-กูรอานแล้ว พวกเขาจะเชื่อคำแนะนำของใคร

⁶ คือเนื่องจากความต้อร้นของพวกเขา

⁷ เนื่องจากเป็นความปรารถนาของพวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงลงโทษพวกเขาด้วย

187. พวกเขาจะถามเจ้าถึงยามอวสาน (วัน กิยามะฮฺ) นั้นว่า เมื่อใดเล่ามันจะเกิดขึ้น จง กล่าวเถิดว่า แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่ พระเจ้าของฉันเท่านั้น ไม่มีใครจะเผยมันให้ ทราบสำหรับเวลาของมัน¹ได้ นอกจากพระองค์ เท่านั้น มันหนักอึ้ง²อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และ แผ่นดิน มันจะไม่มายังพวกเจ้า นอกจากโดย กะทันหัน พวกเขาถามเจ้ากันประหนึ่งว่า เจ้า นั้นเป็นผู้ที่รู้ในเรื่องนั้น³ดี จงกล่าวเถิดแท้จริง ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น แต่ทว่า มนุษย์ส่วนมากไม่รู้

188. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าฉันไม่มีอำนาจ ที่จะครอบครองประโยชน์ใด ๆ และโทษใด ๆ ไว้เป็นกรรมสิทธิ์แก่ตัวของฉันได้⁴ นอกจากสิ่ง ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันเป็น ผู้ที่รู้สิ่งเร้นลับแล้ว แน่หนอนฉันก็ย่อมกอบโกย สิ่งที่ดีไว้⁵มากมายแล้ว และความชั่วร้ายก็ย่อม ไม่ต้องฉันได้⁶ ฉันมิใช่ใครอื่น นอกจากผู้ ตักเตือน และผู้ประกาศข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ ศรีทธาเท่านั้น

¹ คือเวลาที่มันจะเกิดขึ้น

² คือเวลาแห่งวันกิยามะฮฺนั้นทั้งผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินใคร่อยากจะรู้ว่าเมื่อใดมันจะเกิดขึ้น เพราะ เป็นสิ่งที่ทุกผู้ทุกนามมีความหวาดกลัว และการที่อยากรู้ในสิ่งที่ไม่สามารถจะรู้นั้น ทำให้รู้สึกว้าวุ่นนั้น ประหนึ่งวัตถุที่หนักอึ้งอยู่ ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน

³ คือรู้ในเรื่องเวลาของวันกิยามะฮฺดี

⁴ คือเหตุนี้ฉันจึงไม่สามารถที่จะให้คุณและให้โทษแก่ใครได้ เพราะมันไม่อยู่ในครอบครองของฉัน

⁵ ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ดีนั้นก็คือทรัพย์สินเงินทอง เพราะรู้ว่ามันอยู่ที่ไหน และทางใดที่จะได้มา

⁶ เพราะรู้อล่วงหน้าก่อนแล้วจึงสามารถหลบหลีกและป้องกันได้ แต่ความจริงหาได้เป็นเช่นนั้นไม่

يَسْتَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْ قُبِيَ إِلَٰهُو تَقَلَّتْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ الْإِبْرَئِيلُ يَسْتَلُونَكَ أَأَنْتَ حَافِيٌّ
عَنَّا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِن كَثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٨﴾

189. พระองค์นั้นคือผู้ที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตเดียว¹ และได้ทรงให้มีขึ้นจากชีวิตนั้น ซึ่งคู่ครอง² ของชีวิตนั้น เพื่อชีวิตนั้นจะได้มีความสงบสุขกับนาง ครั้นเมื่อชีวิตนั้นได้สมสู่ นางก็อุ้มครรภ์อย่างเบาๆ³ แล้วนางก็ผ่านมันไป⁴ ครั้นเมื่อนางอุ้มครรภ์หนัก⁵ เขาทั้งสอง⁶ ก็วิ่งวนต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขาทั้งสองว่า ถ้าหากพระองค์ทรงประทานบุตรที่สมบูรณ์ให้ข้าพระองค์แล้ว แน่หนอนข้าพระองค์ก็จะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ

190. ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้เขาทั้งสองซึ่งบุตรที่สมบูรณ์ เขาทั้งสอง⁷ ก็ให้มีบรรดาภาคีขึ้นแก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮ์นั้นทรงสูงเกินกว่าที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمَلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾﴾

﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾﴾

¹ คือท่านนะบีอาดัม

² คือพระนางเฮวาอู

³ คือตั้งครรภ์อ่อนๆ

⁴ คือผ่านไปโดยไม่รู้สึกว่ามีความเดือดร้อนแต่ประการใด

⁵ คือท้องแก่

⁶ คือนะบีอาดัมและพระนางเฮวาอู

⁷ หมายถึงสามีภรรยาซึ่งเป็นลูกหลานของนะบีอาดัมหลังจากท่าน แต่ตามสำนวนของประโยคอาจทำให้เข้าใจว่าเป็นนะบีอาดัมและเฮวาอูได้ อย่างไรก็ตามถ้าเข้าใจเช่นนั้นย่อมขัดต่อความเป็นจริงที่ว่าผู้เป็นนะบีนั้นย่อมรู้จักอัลลอฮ์ดีที่ไม่กระทำการชริกต่อพระองค์ อีกประการหนึ่งการใช้ถ้อยคำในภาษาอาหรับนั้น บางครั้งก็ระบุนามมนุษย์ทั้งหมดนั้น เป็นบุตรของอาดัมและเฮวาอู ทั้งๆ ผู้ที่เป็นบุตรของอาดัมและเฮวาอูจริง ๆ นั้นเพียงไม่กี่คน แต่โดยที่มนุษย์ทุกคนสืบเชื้อสายมาจากท่าน จึงอาจกล่าวได้ว่ามนุษย์เป็นบุตรของท่าน ในทำนองเดียวกันเมื่อระบุถึงท่านทั้งสองจึงอาจหมายถึงลูกหลานของท่านก็ได้ เพราะลูกหลานของท่านก็คือตัวของท่านทั้งสองนั่นเอง ทั้งนี้ในกรณีที่มีหลักฐานประกอบช่วยให้เข้าใจได้ว่าเป็นลูกหลานของท่าน ดังอายะฮ์นี้

191. พวกเขา¹ จะให้สิ่งที่ไม่บังเกิดอันใดมี
หุนส่วน (กับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิด
ขึ้น³ กระนั้นหรือ

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

192. และพวกมัน⁴ ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือ
ใด ๆ แก่พวกเขา⁵ และทั้งไม่สามารถช่วยเหลือ
ตัวของพวกมัน⁶ เองด้วย

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ
يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

193. และหากพวกเจ้าเชิญชวนพวกเขา⁷ ไปสู่
คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ปฏิบัติตาม⁸
พวกเจ้า ย่อมมีผลเท่ากันแก่พวกเจ้า พวกเจ้า
จะเชิญชวนพวกเขา หรือพวกเจ้าจะนิ่งเฉยอยู่
ก็ตาม

وَإِنْ نَدَعُوهُمْ إِلَىٰ الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَدَعَوْنَاهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٣﴾

194. แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ⁹ อื่น
จากอัลลอฮ์นั่นคือ ผู้ที่เป็นบ่าว¹⁰ เยี่ยงพวกเจ้า
นั่นเอง จงวิงวอนขอต่อพวกเขาเถิด แล้วจงให้
พวกเขาตอบรับพวกเจ้าด้วย¹¹ หากพวกเจ้าเป็น
ผู้พูดจริง¹²

إِنَّ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ
أَمْثَلُكُمْ قَدْ آدَعَوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

¹ คือมุชริกมักกะฮ์

² คือมีหุนกับพระองค์ในการเคารพสักการะของพวกเข

³ คือถูกบังเกิดขึ้นโดยพระองค์

⁴ หมายถึงบรรดาเจว็ด

⁵ คือพวกมุชริกมักกะฮ์

⁶ คือตัวของพวกเจว็ดเอง

⁷ คือพวกเจว็ด

⁸ เพราะมันไม่ได้ยินคำวิงวอน และไม่รู้เรื่องในสิ่งที่พวกเขาต้องการ แม้ว่าจะรู้เรื่องก็ตามไม่ได้

⁹ คือขอความช่วยเหลือต่อพวกเขา

¹⁰ คือเป็นบ่าวของอัลลอฮ์

¹¹ กล่าวคือไม่มีทางที่พวกเขาจะตอบรับได้ เพราะพวกเขาไม่ได้ยินและไม่รู้เรื่อง

¹² คือพูดจริงว่าพวกเขาให้คุณให้โทษแก่พวกเจ้าได้สมควรแก่การเคารพสักการะ อนึ่ง การใช้ให้ขอในที่นี้
เป็นการประชด

195. พวกมัน¹ มีเท้าที่ใช้มันเดินกระหน่ำหรือหรือว่าพวกมันมีมือที่ใช้มันจัดการอย่างรุนแรง² หรือว่าพวกมันมีตาที่ใช้มันมอง หรือว่าพวกมันมีหูที่ใช้มันฟัง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงวิงวอนขอต่อบรรดาภาคี³ ของพวกเจ้าเถิด แล้วจงวางอุบาย⁴ แก่ฉันด้วย จงอย่าได้ประวิงเวลาให้แก่ฉันเลย

196. แท้จริงผู้คุ้มครองฉันนั้นคือ อัลลอฮ์ผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมา และในขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ประพฤติดีทั้งหลาย

197. และบรรดาผู้ที่พวกเจ้าวิงวอนขอ⁵ อื่นจากพระองค์นั้น พวกมันไม่สามารถจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้ และไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกมันเองด้วย

198. และหากพวกเจ้าวิงวอนพวกมันให้ช่วยนำไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง พวกมันก็ไม่ได้ยิน และเจ้าจะเห็นพวกมันมองมายังเจ้า ทั้ง ๆ ที่พวกมันมองไม่เห็น

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَنْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَذْعَا شُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

إِنَّا وَلِيُّ اللَّهِ أَلَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

¹ คือพวกเจว็ด

² คือใช้มือทำร้ายผู้อื่นได้อย่างรุนแรง

³ คือบรรดาภาคีของพวกเจ้าที่พวกเจ้าอุปโลกนขึ้นเพื่อให้มีส่วนร่วมกัับอัลลอฮ์ในการเคารพสักการะของพวกเจ้า

⁴ คือวางอุบายเพื่อกำจัดฉัน หรือขัดขวางฉัน

⁵ คือขอความช่วยเหลือต่อพวกเขา

199. เจ้า (มุฮัมมัด) จงยึดถือไว้ซึ่งการอภัย¹ และจงใช้ให้กระทำการที่ชอบ และจงผินหลัง² ให้แก่ผู้โหดเสลาทั้งหลายเถิด

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٩﴾

200. และหากมีการยั่วยุใด ๆ จากชัยฏอนกำลังยั่วยุ³ เจ้าอยู่ ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

201. แท้จริงบรรดาผู้ที่ยำเกรงนั้น เมื่อมีคำชี้⁴ ใด ๆ จากชัยฏอนประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็รำลึก⁵ ได้แล้วทันใดพวกเขาก็มองเห็น⁶

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَا سَمِعُوا بِشَيْءٍ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٤١﴾

202. และพี่น้อง⁷ ของพวกมันนั้นจะช่วยเหลือพวกมันในการหลงผิด⁸ แล้วพวกเขาก็จะไม่ลดละ

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٤٢﴾

203. และเมื่อมิได้มีอาเยฮ์⁹ ใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่ โฉนเล่าท่านจึงไม่อุปโลกน์มันขึ้นเอง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันจะปฏิบัติตามเฉพาะสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการ

وَإِذْ أَلَمَ تَاتِيَهُمْ بَيِّنَاتٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْتَنَاهَا
قُلُوبَنَا إِنَّمَا تَتَّبِعُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْنَا مِن رَّبِّي هَذَا بَصَائِرُ
مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

1 หมายถึงให้มีการผ่อนปรนตามสมควร

2 คือให้ปลื้มตัวออกจากพวกเขา

3 คือยั่วยุให้กระทำการในสิ่งที่ไม่ชอบ

4 คือชี้แนะให้กระทำการที่ฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา

5 คือรำลึกได้ว่าพวกเขากำลังถูกชักนำโดยชัยฏอน

6 คือมองเห็นทางที่จะหลีกเลี่ยงให้รอดพ้นไปได้

7 หมายถึงพวกพ้องของมันที่เป็นมนุษย์ที่เห็นดีเห็นชอบในการชี้แนะของมัน

8 และในการชักชวนเพื่อนมนุษย์ให้หลงผิดด้วย

9 คืออาเยฮ์อัลกุรอานตามที่พวกเขาปรารถนา

แก่นันจากพระเจ้าของฉันท่านั้น นี่¹คือบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเขา และ (นี่คือ) ข้อแนะนำและการเอ็นดูเมตตาแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา

204. และเมื่ออัล-กุรอานถูกอ่านขึ้น ก็จงสดับฟังอัล-กุรอานนั้นเถิด และจงนั่งเงียบ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับการเอ็นดูเมตตา

205. และเจ้า (มุฮัมมัด) จงรำลึกถึงพระเจ้าของเจ้าในใจของเจ้าด้วยความนอบน้อมและยำเกรงและโดยไม่ออกเสียงดัง ทั้งในเวลาเช้าและเย็นและจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ที่เปลอเรือ

206. แท้จริงบรรดาผู้²ที่อยู่ที่พระเจ้าของเจ้านั้น พวกเขาจะไม่หยิ่งต่อการเคารพสักการะพระองค์และกล่าวให้ความบริสุทธิ์แก่พระองค์และแด่พระองค์เท่านั้น พวกเขากราบกรานกัน

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٩﴾

وَأَذْكُرْ نَفْسِكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٧٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْبِحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٧١﴾

¹ หมายถึง อัล-กุรอาน

² หมายถึงบรรดาโมลลาคะฮ์